

เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สีทน ธรรมวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ สีนท ชรรมวงศ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของ
มหาวิทยาลัยบูรพาได้

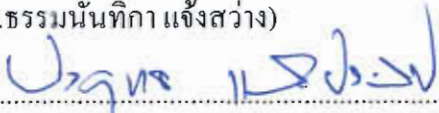
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ดร.ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.ชรมนันทิกา แจ่งสว่าง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.ขงยุทธ แสนประสิทธิ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์)

..... กรรมการ

(ดร.ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)

..... กรรมการ

(ดร.ชรมนันทิกา แจ่งสว่าง)

..... กรรมการ

(ดร.ขงยุทธ แสนประสิทธิ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทศนัยนา)

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

(ดร.ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)

วันที่ 11 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2558

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับทุนจากสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
(Thailand International Development Cooperation Agency: TICA)
กระทรวงการต่างประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาจาก ดร.ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ ดร.ธรรมนันท์กาทิ แจ่มสว่าง และดร.ยงยุทธ แสนประสิทธิ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง ที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา โดยที่คำแนะนำของท่านมีประโยชน์ต่อการวิจัยและการดำเนินชีวิตของผู้วิจัยเป็นอย่างมาก ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ พงศ์กิตติวิบูลย์ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาอันมีค่ามาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ด้วยความเมตตา ทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (Thailand International Development Cooperation Agency) (TICA) กระทรวงการต่างประเทศที่ให้ทุนการศึกษารั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจคุณภาพของ เครื่องมือ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากแผนกศึกษาธิการและกีฬานครหลวงเวียงจันทน์ กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการประสานงาน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ใช้ในการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา ที่กรุณาให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่ศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่ให้คำแนะนำและให้กำลังใจ รวมทั้งท่านอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งยังไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่และครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุน เป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาและสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมาคุณประโยชน์ และความดีอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ตลอดจนบูรพคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ทำการอบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดมา จนสำเร็จการศึกษา

สีทน ธรรมวงศ์

55910198: สาขาวิชา: วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา;
วท.ม. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา)

คำสำคัญ: เจตคติ/ การออกกำลังกาย/ พฤติกรรมการเปิดรับ/ สื่อด้านกีฬา

สัทน ธรรมวงศ์: เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (EXERCISE ATTITUDE AND SPORTS MEDIA EXPOSURED BEHAVIOR OF HIGH SCHOOL STUDENTS IN VIENTIANE, LAO PEOPLE DEMOCRATIC REPUBLIC)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์, ค.ศ., ธรรมนันท์กา แจ้งสว่าง, วท.ค., ยงยุทธ แสนประสิทธิ์, วท.ค. 109 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาตามลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์จำนวน 9 โรงเรียน มีจำนวน 6,997 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Krejcie and Morgan (1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) โดยทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Different (LSD) และวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีเจตคติต่อการออกกำลังกายอยู่ในระดับมาก และมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับน้อย 2) นักเรียนมีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน แต่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา ของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ

55910198: MAJOR: EXERCISE AND SPORT SCIENCE;
M.Sc. (EXERCISE AND SPORT SCIENCE)

KEYWORDS: ATTITUDE/ EXERCISE/ EXPOSURE/ SPORTS MEDIA

SITHONH THAMMAVONG: EXERCISE ATTITUDE AND SPORTS MEDIA
EXPOSURED BEHAVIOR OF HIGH SCHOOL STUDENTS IN VIENTIANE, LAO PEOPLE
DEMOCRATIC REPUBLIC. ADVISORY COMMITTEE: SAKCHAI PITAKWONG, Ph.D.,
DHAMMANANTHIKA JAENGSAWANG, Ph.D., YONGYUT SANPRASIT, Ph.D. 109 P.
2015.

The objectives of this study were 1) to examine exercise attitude and sport media exposed behavior of high school students in Vientiane; 2) to compare the attitudes toward exercise and the behaviors of high school students in Vientiane classified by their personality with sport media exposure and 3) to examine the relations between the attitudes toward exercise and the behaviors of high school students in Vientiane with sport media exposure. The population were 6,997 high school students from 9 high schools in Vientiane. The sample group was 400 high school students, drawn based up on Krejcie and Morgan's formula (Krejcie & Morgan, 1970). Computer programs for statistical analysis was used to analyze the data to find frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, Least Significant Difference: LSD, and Pearson's product moment correlation coefficient.

The findings revealed that 1) high school students in Vientiane had the attitudes toward exercise at a high level; their behaviors to expose sport media via television, radio an internet were at an average level while the level of students received information on sport via newspaper was low; 2) high school students of different genders had different attitudes toward exercise ($P < .05$) and their behaviors on sport media exposure between television and internet were different ($P < .05$); samples with different class levels had the same attitudes toward exercise, however, their behaviors to expose to newspaper were statistically different ($P < .05$); and 3) the relation between the attitudes toward exercise and the behaviors of high school students' sport media exposure was at low level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	7
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา-กายกรรม แห่ง สปป.ลาว.....	7
สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชนในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว.....	9
พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ.....	12
ทฤษฎีเจตคติ.....	25
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออกกำลังกาย.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการการวิจัย.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	45
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสอบถามนำเสนอ.....	47
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติอนุมาน.....	53
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผล.....	61
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	64
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก.....	71
ภาคผนวก ข.....	73
ภาคผนวก ค.....	75
ภาคผนวก ง.....	81
ภาคผนวก จ.....	83
ภาคผนวก ฉ.....	90
ภาคผนวก ช.....	97
ภาคผนวก ซ.....	102
ภาคผนวก ฌ.....	107
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	109

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ และชั้นปี.....	47
4-2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางการเปิดรับสื่อด้านกีฬา.....	48
4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์จำแนกเป็นรายชื่อ.....	51
4-4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์.....	53
4-5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน.....	54
4-6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน.....	54
4-7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากวิทยุของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน.....	55
4-8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากหนังสือพิมพ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน.....	55
4-9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน.....	55
4-10 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7.....	56
4-11 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7.....	56
4-12 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-13 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7.....	57
4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7.....	58
4-15 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7.....	58
4-16 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	59
ภาคผนวก ก-1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	72
ภาคผนวก ข-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	74

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
ภาคผนวก ก-1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจันทร์ทะนุก เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	76
ภาคผนวก ก-2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมิตรภาพนครหลวง เวียงจันทน์และนครโฮจิมินต์ เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	76
ภาคผนวก ก-3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายห่มป่า เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	77
ภาคผนวก ก-4 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโนนสว่าง เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	77
ภาคผนวก ก-5 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสีสัตตตะนา เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	78
ภาคผนวก ก-6 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอีไล เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	78
ภาคผนวก ก-7 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายบ้านห้อม เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	79
ภาคผนวก ก-8 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายท่าเคอ เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	79
ภาคผนวก ก-9 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายบ่อโอ เขตนครหลวงเวียงจันทน์.....	80

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้มีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง ทั้งในเขตเมือง และเขตชนบท กีฬาได้เป็นส่วนประกอบในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และแก้ไขปัญหาในสังคม และพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ นอกจากนี้ กีฬายังได้มีการเชื่อมโยงกับนานาชาติ เป็นการยกระดับบทบาทของประเทศลาวให้สูงขึ้นในระดับภูมิภาคและสากล สามารถอธิบายได้ว่า กีฬามีบทบาทต่อสังคมอย่างกว้างขวางและกระจายไปทั่วทุกเขต ทุกองค์การ นอกจากนี้ ยังเป็นผลสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของประชาชนลาวทั้งประเทศ ซึ่งเป็นผลสำเร็จในวาระครบรอบ 47 ปี ของการกีฬา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีความสามารถจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับอาเซียนเป็นครั้งแรกของประวัติศาสตร์ ได้แก่ มหกรรมกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 25 เมื่อปี ค.ศ. 2009 และงานมหกรรมกีฬา มหาวิทยาลัยอาเซียนครั้งที่ 16 เมื่อปี ค.ศ. 2012 เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา, 2001) จากความสำเร็จดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการกีฬาเริ่มมีบทบาทและมีความสำคัญมากขึ้น ในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ปัจจุบันประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจและใส่ใจในการดูแลสุขภาพมากขึ้น ดังที่กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลและรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา และกีฬาภายในประเทศได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา กีฬาแห่งชาติขึ้น โดยมีจุดประสงค์ให้วงการกีฬาของประเทศ ได้มีการพัฒนาและก้าวหน้าขึ้นอย่างมีคุณภาพ มีกรอบและทิศทางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการกีฬามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและศักยภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา พร้อมด้วยคุณลักษณะประจำตัวที่มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย เอื้ออาทรและสมานฉันท์ ประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาคและมีโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งจะเปิดรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประชาคมโลก อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติที่ยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2001) ซึ่งแนวทางการดำเนินงานพลศึกษาและกีฬา ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในแผนยุทธศาสตร์การศึกษาและกีฬา 20 ปี ที่กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาการศึกษา และกีฬา ให้เป็นระบบและมีเนื้อหา

ครอบคลุมซึ่งมีทั้งหมด 5 ด้าน ดังนี้ 1) คุณสมบัตศึกษา 2) ปัญญาศึกษา 3) ศิลปศึกษา 4) พลศึกษา 5) แรงงานศึกษา และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การศึกษา และกีฬาดังกล่าว รัฐบาลได้นำองค์การจัดตั้งกีฬารวมตัวกันขึ้นเป็นกระทรวงศึกษาและกีฬา ตามคำสั่งเลขที่ 282/นย เมื่อวันที่ 7 กันยายน ค.ศ. 2011 ว่าด้วยการแต่งตั้ง และการเคลื่อนไหวกองกระทรวงศึกษาและกีฬา โดยมีแผนที่จะพัฒนาสื่อสารมวลชนทางด้านกีฬาของกระทรวงศึกษา และกีฬา ให้มีตัวแทนสื่อมวลชนทางกีฬาประจำอยู่ทั่วทุกจังหวัด เพื่อที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกีฬาแต่ละจังหวัดแล้วส่งมายังศูนย์โฆษณาข่าวสารเพื่อจะได้มีการนำเสนอข้อมูลเผยแพร่ไปทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางกีฬาไปทั่วประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา, 2001, หน้า 17) จึงถือได้ว่าการสื่อสารมวลชนได้เข้ามามีบทบาทหลักในการกระตุ้นให้เกิดกระแสความสนใจในด้านกีฬาในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากงานวิจัยของคูฟ้า สุขเกษม (2544, หน้า 51) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันสื่อมวลชนได้เข้ามา มีบทบาทและอิทธิพลอย่างยิ่งต่อสังคม เนื่องจากเครือข่ายการสื่อสารที่ทันสมัยทำให้สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ สามารถเข้าถึงประชาชนได้เป็นอย่างดี จากการที่สื่อมวลชนทางการกีฬามีบทบาทในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการกีฬามากขึ้น ทำให้ทั้งภาครัฐและประชาชนเกิดความสนใจและส่งผลให้เกิดการดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงกีฬา ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ ได้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างมากมาย จึงกล่าวได้ว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาได้รับความสนใจอย่างมาก ส่งผลให้เกิดความต้องการในการเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในประเทศมากขึ้น ทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬาของประเทศจำเป็นต้องตื่นตัวและนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชนมาเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งประกอบการกำหนดแนวทางแผนพัฒนากีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ค.ศ. 2013-2020) โดยในกระบวนการของการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพนั้นมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องอาศัยช่องทางการสื่อสารและทำให้ผู้รับสารเกิดความสนใจจะเปิดรับสื่อ

พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ เป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ความต้องการข่าวสาร จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อบุคคลนั้นต้องการข้อมูลในการตัดสินใจหรือไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้นข่าวสารยังเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เปิดรับมีความทันสมัย สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโลกปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ Atkin (1973, p. 208) ได้กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมาก ย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมเป็นคนที่ทันสมัยทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย (ชนกพร รัศมีเจริญโรจน์, 2554) ปัจจุบันการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อทางกีฬาในกลุ่มเยาวชนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาของบุคคล

และการศึกษาในโรงเรียนทำให้นักเรียนได้รับรู้ข่าวสารทางกีฬามากขึ้นและรู้เท่าทันในข้อมูล ข่าวสารที่หลากหลาย เพื่อที่จะหันมาสนใจกีฬาเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นยังได้นำความรู้ความสามารถ และทักษะการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เพราะ กีฬานั้นเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้เยาวชน มีพัฒนาการที่ดีทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และ จิตใจ เพื่อสามารถเผชิญต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างรวดเร็วนั้น ควรให้นักเรียนนักศึกษาได้ มีการออกกำลังกาย จะช่วยพัฒนาความแข็งแรงทางร่างกายและจิตใจ ความอดทน อดกลั้น ความมี น้ำใจนักกีฬาและความสัมพันธ์อันดีต่อกันและที่สำคัญที่สุด คือ การออกกำลังกาย นำมาซึ่งการพัฒนา คุณภาพของนักเรียนนักศึกษาในทั่วประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาวัลย์ จันทะแก้ว (2547) ที่พบว่า การเปิดรับสื่อของเยาวชนมีความนิยมจำนวนมากและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเยาวชนก็สามารถเข้าถึงสื่อได้เป็นอย่างดี

จึงเห็นได้ว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของนักเรียนนักศึกษา จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่จะสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางด้านกีฬาจากสื่อต่าง ๆ เพื่อที่จะนำไปพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดี และมีทักษะพื้นฐานในการเล่น กีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ คูกีฬาเป็น มีคุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา สามารถนำ ทักษะการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อสุขภาพ และห่างไกลสิ่งเสพติด รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ทางด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชายและเพศหญิงในนครหลวงเวียงจันทน์ โดย ทำการศึกษาในกลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ เพื่อจะทราบ ได้ว่านักเรียนได้มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด และมีความสามารถ นำ ความรู้จากการเปิดรับสื่อทางด้านกีฬา เพื่อไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย หรือ ไม่ นอกจากนั้นยังจะมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อการพัฒนาเด็กและ เยาวชนอันเป็นอนาคตของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้าน กีฬาตามลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมเปิดรับสื่อด้านกีฬาแตกต่างกัน
2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาแตกต่างกัน
3. เจตคติต่อการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับผู้สนใจ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำเสนอรายการกีฬาจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้รับทราบและหาวิธีการที่จะพัฒนา ปรับปรุงการนำเสนอรายการให้ตรงตามความต้องการของผู้เปิดรับข้อมูลข่าวสารและได้รับความสนใจมากที่สุด
2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการประเมินผลจากการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ และอื่น ๆ ต่อไป
3. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมสื่อสารเพื่อพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาสำหรับเยาวชนในโรงเรียนต่อไป

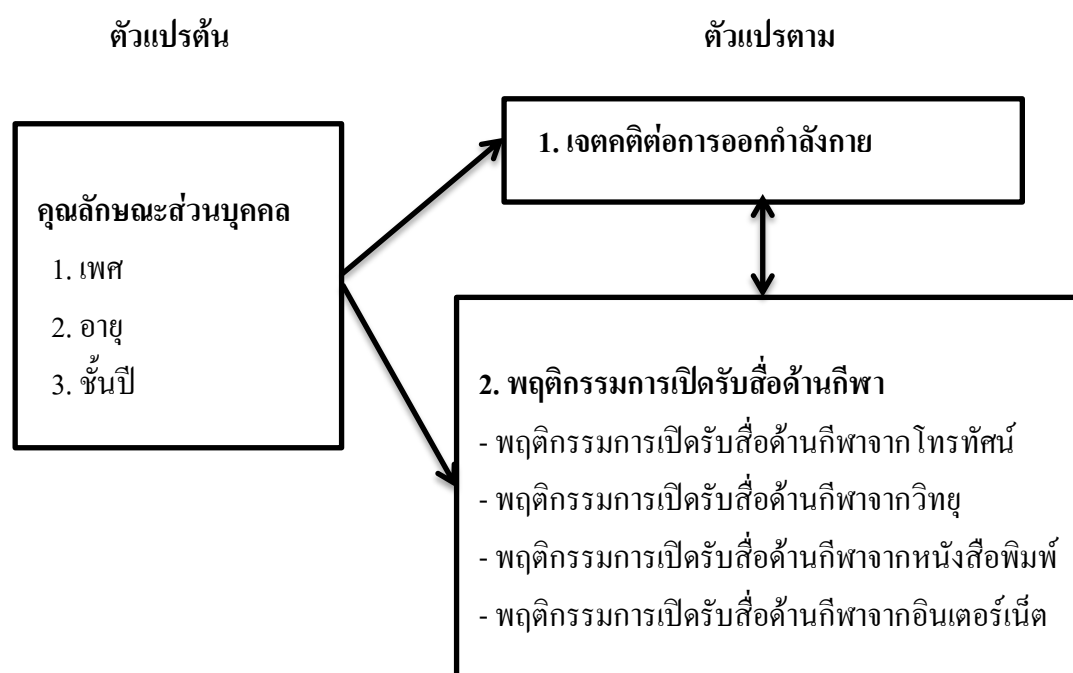
ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาและเจตคติต่อการออกกำลังกายเพื่อนำไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม
2. ขอบเขตด้านประชากร เป็น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ ทั้งหญิงและชาย จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 โรงเรียน มีจำนวน 6,997 คน (แผนกศึกษาธิการและกีฬานครหลวงเวียงจันทน์, 2013)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ทั้งหญิงและชาย จำนวน 365 คน ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของ Krejcie and Morgan (1970) และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) แต่เพื่อป้องกันการได้รับข้อมูลไม่ครบหรือขาดความสมบูรณ์ผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 400 คน

3. ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2557

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นียมศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับการใช้เวลาและความถี่ในการรับสื่อเกี่ยวกับกีฬาใน 4 ช่องทาง คือ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต
2. สื่อด้านกีฬา หมายถึง พาหะที่นำเสนอสาระ ข่าวสารความเคลื่อนไหวทางด้านกีฬาที่ ออกอากาศหรือจำหน่ายในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 4 สื่อ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต
3. เจตคติต่อการออกกำลังกาย หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความสนใจ พร้อมที่จะกระทำและปฏิบัติในการออกกำลังกาย
4. การออกกำลังกาย หมายถึง การที่ร่างกายมีการเคลื่อนไหวมากกว่าการเคลื่อนไหวตามปกติในชีวิตประจำวันและระบบกล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกายได้มีการยืดหดและคลาย กล้ามเนื้อทำให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกาย สุขภาพร่างกายแข็งแรง ปราศจากการเจ็บป่วย ด้วยโรคที่สามารถป้องกันได้
5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ มีอายุระหว่าง 15-19 ปี

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา-กายกรรมแห่ง สปป.ลาว
2. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชนในสปป.ลาว
3. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ
4. แนวความคิดและทฤษฎีเจตคติ
5. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออกกำลังกาย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา-กายกรรม แห่ง สปป.ลาว

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา นับแต่ปี ค.ศ. 2013-2020 เป็นแผนการหนึ่งที่สอดคล้องกับทิศทางนโยบายของรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่มีต่อประชาชนทุกหมู่เหล่า อยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการพัฒนากีฬามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และศักยภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาพร้อมด้วยคุณลักษณะประจำตัวที่มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่เข้มแข็งมีระเบียบวินัย เอื้ออาทรและสมานฉันท์ ซึ่งประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาคและกระจายโอกาสที่จะได้รับพัฒนาอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งจะเปิดรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประชาคมโลก อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติที่ยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา, 2001)

1. การพัฒนากีฬาต้องให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และสภาพความเป็นจริงของแต่ละท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พร้อมนั้นยังเป็นการสนับสนุนกำลังป้องกันชาติ ป้องกันความสงบสุข ส่งเสริมกระบวนการกีฬาจากศูนย์กลางไปถึงท้องถิ่น

2. การพัฒนากีฬาต้องเคียงคู่กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อยกระดับคุณภาพ และความสามารถของพนักงานให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ ให้มีจำนวนพอเพียงกับความต้องการของแผนการกีฬาในยุคทันสมัย มีการวางแผนกำหนดก่อสร้างพนักงานในระยะสั้น และระยะยาว ปรับปรุงหน่วยงานคุ้มครองพนักงานให้เป็นระบบ

3. การพัฒนากีฬาต้องรับประกันทางด้านปริมาณ และคุณภาพ จะต้องสนใจค้นหาปัญหาพื้นฐานของกีฬาจำนวนใดหนึ่งเพื่อให้มีความสามารถ และประสิทธิภาพในการบริหาร การฝึกซ้อม และการเคลื่อนไหวกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ เปิดกว้างการร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬากับต่างประเทศ ด้วยหลายรูปแบบ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ทำให้ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาของประเทศให้ก้าวไปสู่วิวัฒนาการแห่งการพัฒนา

4. การพัฒนากีฬาจะต้องดำเนินไปอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และเข้าถึงทุกกลุ่มคนในสังคม ประสานงานกับกรมพลศึกษาและศิลปศึกษา ปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาคบังคับเข้าในโรงเรียน สถาบันการศึกษาให้ทั่วถึงภายในประเทศ ตามทิศทางแผนการพัฒนากองกระทรวงศึกษา และกีฬา วางแผนการเคลื่อนไหวของงานกีฬามวลชน ให้เคียงคู่กับการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ส่งเสริมให้บรรดาตัวเมืองใหญ่ และเขตชนบทได้มีการเคลื่อนไหวสร้างกระบวนการกีฬามวลชนอย่างต่อเนื่อง ระดมมวลชนให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของชุมชนอย่างกว้างขวางขึ้น

5. การพัฒนากีฬา ต้องเคียงคู่กับการมีส่วนร่วมของสังคม ส่งเสริมให้กระทรวง องค์กร เทียบเท่าส่วนกลาง นครหลวง จังหวัด สถาบันการศึกษา หน่วยงานธุรกิจ โรงงาน องค์กรมหาชน และองค์กรจัดตั้งทางสังคมอื่น ๆ ให้สร้างกระบวนการเคลื่อนไหวกีฬามวลชนเคียงคู่กับวันสำคัญของชาติ และงานประเพณีต่าง ๆ

6. การพัฒนากีฬา ต้องนำใช้จุดแข็งที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุด มีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อรวบรวมข้อมูลการเคลื่อนไหวกิจกรรมกีฬามวลชน เก็บรวบรวมสถิติ ข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับงานกีฬามวลชน เพื่อส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาก้าวไปสู่กีฬา ระดับสูง

7. การพัฒนากีฬา ต้องเป็นตามแนวโน้ม มาตรฐานสากล และระเบียบการขององค์การ กีฬาสากล ต้องยึดถือในแนวทางนโยบายการต่างประเทศของพรรค คำว่า สันติภาพ อีสรภาพ มิตรภาพ และการร่วมมือกับนานาประเทศ อยู่บนพื้นฐานเคารพอิสรภาพ อธิปไตย และไม่ แทรกแซง หน่วยงานภายในซึ่งกันและกัน มีสิทธิ์เสมอภาพต่างฝ่ายต่างมีผลประโยชน์ และอยู่ ร่วมกันโดยสันติ เอาใจใส่ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของการจัดตั้งกีฬาในภาคพื้นสากล เพื่อการพัฒนา กีฬาของลาว เพิ่มความสัมพันธ์มิตรภาพ การร่วมมือด้านการกีฬา กับประเทศเวียดนาม ประเทศจีน และบรรดาประเทศสังคมนิยมอื่น ๆ สิ่งที่สำคัญคือการส่งเสริมมิตรภาพ และการร่วมมือกับบรรดา ประเทศใกล้เคียง กับบรรดาประเทศกลุ่มอาเซียน นอกนั้นยังเปิดกว้าง และร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ กับสหพันธ์กีฬา องค์กรจัดตั้งกีฬาในภาคพื้นและใน โลก

จากแผนการพัฒนากีฬาของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สรุปได้ว่าการพัฒนากีฬามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ดังนั้น จึงมีความต้องการบุคลากรผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาเพื่อที่จะมาพัฒนาองค์กรกีฬาในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชนในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สภาพเกี่ยวกับสื่อในประเทศลาวล้วนอยู่ในความดูแลของรัฐโดยตรง รัฐบาลลาวมีสำนักข่าวสารประเทศลาว (ขปล.) เป็นสำนักข่าวแห่งชาติที่เผยแพร่ข่าวของรัฐ ส่วนหนังสือพิมพ์ภาษาลาวที่สำคัญในประเทศ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ประชาชนซึ่งเป็นกระบอกเสียงของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว และหนังสือพิมพ์เวียงจันทน์ใหม่ นอกจากนี้ ยังมีหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศอีก 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์เวียงจันทน์ไทมส์ (Vientiane times) ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และหนังสือพิมพ์ “เลอเรนอวาเตอร์” (Le Rénovateur) ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ภาษาฝรั่งเศสในประเทศลาว ยังไม่มีสถานีโทรทัศน์กีฬาอย่างเป็นทางการ ปัจจุบันมีสถานีโทรทัศน์ที่กำลังทดลองออกอากาศคือ สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศลาว (ทชล.) ซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์ของรัฐ ออกอากาศผ่านเครือข่ายสถานีในประเทศ มีสถานีส่งต่อในประเทศไทยในชุมชนลาว และออกอากาศทางดาวเทียมไทยคม 5 นอกจากนี้ ยังมีดาวสตาร์แซนแนล ที่ออกอากาศผ่านดาวเทียมจากประเทศไทย

ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต ตามหัวเมืองใหญ่และนครหลวงมีการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยทั่วไป และได้รับความนิยมอย่างยิ่งในหมู่เยาวชนรุ่นใหม่ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลลาวก็ได้มีการตรวจพิจารณาเนื้อหาและการเข้าถึงข้อมูลอินเทอร์เน็ตอย่างเข้มงวด เนื่องจากเป็นประเทศที่ปกครองโดยรัฐบาลคอมมิวนิสต์ ประเทศลาวเป็นประเทศที่ชายแดนส่วนใหญ่ติดกับประเทศไทย และไม่มีทางออกทะเล ทรัพยากรสำคัญของประเทศคือป่าไม้และพลังน้ำจากแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลลงสู่แม่น้ำโขง มีประชากรประมาณเกือบ 7 ล้านคน ส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจนและขาดแคลนระบบสาธารณสุขมูลฐาน แต่เนื่องจากประเทศลาวปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2518 สื่อสารมวลชนในลาวจึงถูกควบคุมโดยรัฐอย่างใกล้ชิด เพิ่งจะเปิดให้ภาคเอกชนเข้ามาทำสื่อทั้งสื่อโทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์ได้ก็เมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมา โดยเป็นโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมคือ ช่องลาวสตาร์ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์จะเป็นนิตยสารวัยรุ่นและเกี่ยวกับไลฟ์สไตล์เป็นส่วนใหญ่

ในส่วน of สถานีโทรทัศน์นั้น แต่เดิมจะมีเพียงสถานีโทรทัศน์ (โทรทัศน์) แห่งชาติเพียง

ช่องเดียว (ช่อง 1) แต่ในปัจจุบันภาครัฐก็เปิดช่องใหม่ขึ้นมาอีก 1 ช่อง (ช่อง 3) ที่มีรายการภาคบันเทิงมากขึ้นกว่าช่องเดิมที่ส่วนใหญ่จะเน้นข่าวสารจากทางการ ขณะเดียวกันกระทรวงป้องกันความสงบ (ตำรวจ) ก็ได้เปิดสถานีโทรทัศน์ของตัวเองขึ้นมาเมื่อไม่นานมานี้ เพื่อนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของกระทรวง ส่วนสถานีโทรทัศน์ลาวสตาร์ที่เป็นของภาคเอกชน ถือเป็นสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมที่คนลาวสามารถรับชมกันได้โดยทั่วไป เพราะบ้านเรือนในลาวส่วนใหญ่จะติดจานดาวเทียมกันเกือบทุกบ้าน ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการเคเบิลทีวีท้องถิ่นในประเทศไทย ก็จะนำช่องลาวสตาร์มาให้รับชมและล่าสุดได้มีภาคเอกชนเปิดสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมช่องใหม่ คือ สถานีโทรทัศน์ลาวทีวี

ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุแห่งชาติยังถือเป็นแม่ข่ายสำคัญในการส่งข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐไปสู่ประชาชนทั่วไปในประเทศ ขณะที่ในแต่ละแขวง (จังหวัด) ของลาว จะมีสถานีวิทยุประจำแขวงเพื่อผลิตรายการที่เกี่ยวกับท้องถิ่นแทรกเข้าไปในผังรายการหลักจากสถานีวิทยุแห่งชาติที่เวียงจันทน์ แต่พัฒนาการใหม่ด้านวิทยุกระจายเสียงในประเทศลาว คือ สถานีวิทยุชุมชนที่ทางการเข้าไปส่งเสริมให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นสามารถทำสถานีวิทยุชุมชนเพื่อสื่อข่าวสารในชุมชนท้องถิ่นไปสู่ประชาชนในแต่ละพื้นที่ แต่แน่นอนว่า การดำเนินงานของสถานีวิทยุชุมชนเหล่านี้ ย่อมอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐอย่างใกล้ชิด

ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ประเทศลาวยังคงมีหนังสือพิมพ์รายวันเป็นของหน่วยงานรัฐทั้งหมดรวม 9 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ประชาชน และ หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ-สังคม ของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว หนังสือพิมพ์เวียงจันทน์ใหม่ของกำแพงนครเวียงจันทน์ หนังสือพิมพ์ประเทศลาวและหนังสือพิมพ์เคพีแอลนิวส์ของสำนักข่าวสารประเทศลาว หนังสือพิมพ์ลาวพัฒนาของสมาคมนักข่าวลาว หนังสือพิมพ์ศึกษาและกีฬา และหนังสือพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศ 2 ฉบับ ส่วนของภาคเอกชนจะเป็นนิตยสารรายปีฉบับบ้าง รายเดือนบ้าง นำเสนอเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง เช่น เศรษฐกิจ สุขภาพ ความงาม การท่องเที่ยว ฯลฯ (ไทยรัฐออนไลน์, ม.ป.ป.)

นับว่าระบบสื่อมวลชนในลาวได้พัฒนาขึ้นมากตั้งแต่กฎหมายสื่อมวลชนของลาวออกมาใช้บังคับเมื่อปี พ.ศ. 2551 โดยรัฐบาลจะควบคุมสื่อของรัฐโดยผ่านบุคลากรที่รัฐแต่งตั้งและคนที่ทำงานในสื่อรัฐทุกคนถือเป็นพนักงานของรัฐ ขณะที่สื่อเอกชนจะใช้วิธีการควบคุมแบบหลวม ๆ โดยให้ยึดมั่นในหลักจริยธรรมที่สมาคมนักข่าวลาวกำหนดขึ้น

สำหรับการปรับตัวเข้าสู่สื่อใหม่ รวมทั้ง Social media ของสื่อมวลชนลาวถือว่า เพิ่งอยู่ในช่วงเริ่มต้นเพราะสื่อลาวส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการผลิตเนื้อหาเพื่อนำเสนอผ่านเว็บไซต์เป็นการเฉพาะ ดังนั้น เว็บไซต์จึงเป็นเพียงสื่อเสริมที่สื่อต่าง ๆ จะนำข่าวสารที่นำเสนอผ่านสื่อหลัก

อยู่แล้ว จึงยังไม่ได้มีการพัฒนาไปสู่ธุรกิจ ยกเว้นกรณี หนังสือพิมพ์เวียงจันทน์ใหม่ที่เปิดให้สมาชิกที่เสียค่าบริการรายเดือนเท่านั้นที่สามารถเข้าไปอ่านข่าวที่น่าสนใจทาง หนังสือพิมพ์ผ่านทางเว็บไซต์ได้ รวมทั้งยังมีบริการขายข่าวสั้นผ่าน SMS เป็นรายแรก โดยให้บริการทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาลาว ปัญหาอุปสรรคสำคัญที่ทำให้เว็บไซต์ข่าวในประเทศลาวยังไม่มีการพัฒนามากนักก็คือ Font ตัวพิมพ์อักษรภาษาลาวที่เพิ่งจะสามารถตกลงกำหนดมาตรฐานกันได้เมื่อเร็ว ๆ นี้ นอกจากนี้ ยังมีเรื่องจำนวนคนที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในลาวยังมีเพียงประมาณร้อยละ 6-7 แต่ที่สามารถเข้าถึงได้สม่ำเสมอมีเพียงประมาณร้อยละ 2 ทั้งนี้ ยังไม่ต้องพูดถึงเรื่อง Social media ที่แม้ระบบโทรศัพท์มือถือในลาวจะเปลี่ยนมาใช้ระบบ 3G และกำลังพัฒนาไปสู่ 4G ในอีกไม่ช้า แต่การใช้ Mobile internet ยังคงมีค่าใช้จ่ายสูงและสามารถให้บริการในบางพื้นที่เท่านั้น Social media จึงได้รับความนิยมในหมู่บ้านหรือคนรุ่นใหม่ในเมือง ทั้ง ๆ ที่จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ที่ถูกจำหน่ายออกไปมีเกือบ 10 ล้านเลขหมาย ทั้งที่มีประชากรที่ใช้โทรศัพท์มือถือจริง ๆ มีเพียงประมาณ 2-3 ล้านคน รัฐบาลลาวจึงเริ่มกำหนดให้ผู้เปิดเบอร์โทรศัพท์มือถือใหม่ต้องลงทะเบียนกับบริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถือ ดังนั้น การควบคุมเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตโดยรัฐบาลลาวจึงยังไม่ได้มีการดำเนินการอย่างจริงจัง เท่าที่ทราบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่งจะเริ่มจะศึกษาในเรื่องนี้ ขณะที่การเข้าถึงเว็บไซต์ Social media อย่าง Facebook และ Twitter สามารถเข้าถึงได้โดยไม่มีกีดกันใด ๆ จากรัฐบาล

เมื่อเป็นเช่นนี้ น่าจะพอสรุปสภาพปัจจุบันของระบบสื่อมวลชนและระบบโทรคมนาคมในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ว่า อยู่ในช่วงของการเติบโตแบบค่อยเป็นค่อยไป เช่นเดียวกับวิถีชีวิตของคนลาวที่พยายามจะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายภายใต้ระบอบการปกครองแบบสังคมนิยมที่มีการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจมากขึ้น (ไทยรัฐออนไลน์, ม.ป.ป.)

กล่าวโดยสรุป สภาพการสื่อสารในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปัจจุบันอยู่ในช่วงขยายตัวและปรับปรุงระบบสื่อมวลชน เช่น สื่อด้านโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ และสื่อด้านอินเทอร์เน็ต เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีแผนจะพัฒนาจากระบบโทรศัพท์มือถือระบบ 3G ไปสู่ระบบ 4G นอกจากนี้ รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้มีนโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนสื่อมวลชนทางกีฬา เช่น สื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางด้านกีฬาเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านกีฬาให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารไปทั่วประเทศและทั่วโลก

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ

1. ความหมายของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ

จากการทบทวนเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีการเปิดรับสื่อ ผู้วิจัย พบว่า ผู้รับสารแต่ละคนต่างก็มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อตามแบบเฉพาะของตนซึ่งแตกต่างกันไป Merrill and Lowenstein (1971) ได้สรุปแรงผลักดันให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเลือกรับสื่อ ว่าเกิดจากพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. ความเหงา เมื่อบุคคลอยู่ตามลำพังไม่สามารถที่จะติดต่อสังสรรค์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมได้ สิ่งที่ดีที่สุด คือ การอยู่กับสื่อ สื่อมวลชนจึงเป็นเพื่อนแก้เหงาได้และบางครั้งบางคนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมวลชนมากกว่าอยู่กับบุคคลเพราะสื่อมวลชนไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือแรงกดดันทางสังคมให้แก่ตนเอง

2. ความอยากรู้อยากเห็น มนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ อยู่แล้วตามธรรมชาติ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงถือเอาจุดนี้เป็นหลักสำคัญในการเสนอข่าวสาร โดยเริ่มเสนอจากสิ่งใกล้ตัวก่อนไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวออกไป

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเองมนุษย์จะแสวงหาข่าวสาร และใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนเองบรรลุ เพื่อใช้ข่าวสารที่ได้มาเสริมบารมี การช่วยให้ตนเองสะดวกสบาย หรือให้ความบันเทิงแก่ตน โดยจะเลือกสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least effort) และได้ผลประโยชน์ตอบแทนที่ดีที่สุด (Promise of reward)

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่างมีส่วนทำให้ผู้รับสารแสวงหาและได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ผู้รับสารแต่ละคนย่อมจะเข้าใจในลักษณะบางอย่างจากสื่อที่สนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

Mcquail (2000, p. 616) ได้กล่าวถึงความหมายของการเปิดรับ (Exposure) ว่าหมายถึง การที่ประสาทสัมผัสของผู้บริโภคถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้าซึ่งผู้บริโภคจะเป็นผู้เลือกเองว่าสิ่งเร้าใดตรงกับความต้องการของตน โดยจะหลีกเลี่ยงการเปิดรับสิ่งเร้าที่ตนเองไม่ต้องการ ไม่สนใจ และเห็นว่าไม่สำคัญ

การเปิดรับสื่อ (Media exposure) เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งต่อการสื่อสาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในของผู้รับสาร เช่น ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา และปัจจัยภายนอก เช่น โอกาสในการเข้าถึงสื่อ ซึ่งประกอบด้วย การเข้าถึงสื่อในเชิงกายภาพ (Physical accessibility) เช่น ผู้รับสารอยู่ใกล้หรือไกลจากข่าวสารและสื่อ การเข้าถึงสื่อในเชิงเศรษฐกิจ (Economic accessibility) เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวยต่อการซื้อข่าวสารหรือไม่ และการเข้าถึงสื่อในเชิงสังคม-วัฒนธรรม (Socio-accessibility) เช่น ระดับการอ่านออกเขียนได้ของผู้รับสาร

ทั้งนี้ แบบแผนการเปิดรับสื่อซึ่งส่งผลต่อกระบวนการสื่อสารมี 2 ลักษณะ ด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมการรับสื่อเชิงเครื่องมือ (Instrumental viewing behavior) เป็นการเปิดรับสาร ผู้รับสารตั้งใจจะจงจะเปิดรับ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเอาข่าวสารไปใช้ประโยชน์บางอย่าง
2. พฤติกรรมการรับสื่อเชิงพิธีกรรม (Ritualistic/ habitual viewing behavior) เป็นการเปิดรับที่ไม่ได้มีเป้าหมายพิเศษไม่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ว่าจะนำเอาความรู้ไปใช้ประโยชน์อะไรเป็นการเปิดดูเพราะความเคยชิน ดูไปเรื่อย ๆ ไม่ได้เจาะจงคาดหวังอะไรเป็นพิเศษ ทั้งนี้สามารถจำแนกพฤติกรรมการเปิดรับได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information seeking) คือ การที่บุคคลแสวงหาข่าวสารเพื่อต้องการให้เรื่องใดเรื่องหนึ่งมีความคล้อยคลึงกับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง
2. การเปิดรับข้อมูล (Information receptivity) คือ การที่บุคคลเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจและอยากรู้ เช่น การรับฟังรายการวิทยุที่ตนเองชื่นชอบ
3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience receptivity) เป็นการที่บุคคลเปิดรับข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการกระทำหรือความต้องการเรียนรู้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

พรทิพย์ วรกิจ โภคาทร (2530, หน้า 243) ได้กล่าวถึงการเปิดรับสื่อของผู้รับสารว่า ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อตามคุณลักษณะ ดังนี้

1. เลือกรับสื่อที่สามารถจัดหาได้ (Availability) ธรรมชาติของมนุษย์จะใช้ความพยายามเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น อะไรที่ได้มายากก็มักจะไม่ได้รับการเลือก ดังนั้น ผู้รับสารจึงเปิดรับสื่อที่ตนไม่ต้องใช้ความพยายามมากนัก เป็นสื่อที่จัดหาได้ง่ายกว่าสื่ออื่น ๆ
2. เลือกเปิดรับสื่อที่สอดคล้องกับตนเอง (Consistency) ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อที่มีความสอดคล้องกับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติและพฤติกรรมของตนเอง
3. เลือกรับสื่อที่สะดวกและนิยม (Convenience and preferences) ผู้รับสารจะเปิดรับสื่อที่ตนเองมีความสะดวก เช่น ผู้รับสารบางคนต้องใช้เวลาในการเดินทางอยู่บนรถยนต์ ดังนั้น สื่อที่สะดวกในการเปิดก็คือ วิทยุ เป็นต้น
4. เลือกรับสื่อตามความเคยชิน (Accustomed) ผู้รับสารบางคนจะติดอยู่กับการเปิดรับสื่อเดิม ๆ ที่ตนเปิดรับอยู่เป็นประจำ ซึ่งมักพบในบุคคลที่มีอายุมากที่รับสื่อใดซ้ำ ๆ และไม่สนใจสื่อใหม่ ๆ
5. เลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะเฉพาะของสื่อ (Characteristic of media) คุณลักษณะของสื่อมีผลต่อการเลือกเปิดรับสื่อของผู้รับสาร เช่น บางคนชอบที่จะเปิดรับข่าวสารในสถานที่

ต่าง ๆ ก็จะนิยมสื่อที่สามารถพกพาได้ จึงเปิดรับหนังสือหรือหนังสือพิมพ์ ในขณะที่บางคนชอบสื่อที่มีภาพและเสียงก็จะนิยมสื่อโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ เป็นต้น

อรทัย เวชภูมิ (2540) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความบ่อยครั้งในการเปิดรับฟัง อ่านหรือดู วิทยู โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และระยะเวลาในการฟัง อ่านหรือดูในแต่ละครั้งตลอดจนประเภทของเนื้อหาข่าวสารที่เปิดรับจากสื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภท ดังกล่าว

รัตนพร ไม้ตราวัฒนา (2544) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ความสนใจในการเปิดรับข่าวสาร และประเภทของสื่อที่เปิดรับข่าวสาร

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอจะสรุปความหมายของคำว่าพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อว่า หมายถึง ข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญ ในการนำมาประกอบการตัดสินใจของบุคคล ยิ่งบุคคลเกิดความไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใด บุคคลย่อมต้องการเปิดรับข่าวสารมากขึ้นเท่านั้น โดยไม่จำกัดว่าจะทำการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อใด ไม่ว่าจะเป็น สื่อมวลชน และสื่อบุคคล แต่ทั้งนี้บุคคลจะทำการเปิดรับข่าวสารเฉพาะเรื่องที่ตนให้ความนิยม ความสนใจเท่านั้น จึงทำให้เกิดกระบวนการเลือกรับข่าวสารขึ้น อย่างไรก็ตาม บุคคลแต่ละคนก็จะมีเกณฑ์ในการเลือกรับข่าวสารที่แตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมในสังคมนั้น ๆ และวัตถุประสงค์หรือความต้องการที่จะเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันยอมทำให้มีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันได้ด้วย

2. การวัดพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ

ในการวัดพฤติกรรมนั้นอาศัยการวัดพฤติกรรม โดยใช้แนวคิดของ Mcleod (1972, p. 123) อ้างถึงใน รัตนพร ไม้ตราวัฒนา, 2544, หน้า 18) กล่าวว่า ตัวชี้วัด (Index) ที่ใช้วัดพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ (Media exposure) ส่วนใหญ่ใช้ 2 วิธี คือ วิธีที่หนึ่ง วัดจากเวลาที่ใช้กับสื่อ (Time spent with the media) ซึ่งมีข้อเสียคือคำตอบขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความสนใจของผู้ฟัง เวลาว่างที่มีอยู่ และการมีสื่อใกล้ตัว (Availability of the medium) เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ คำตอบที่เกี่ยวกับเวลาที่ใช้กับสื่อจึงไม่สามารถแปลความหมายในทางจิตวิทยาได้และไม่ให้ผลที่ชัดเจน เมื่อนำไปเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาคความไม่ชัดเจนในเรื่องนี้ จึงใช้วิธีที่สองคือ วัดจากความถี่ของการใช้สื่อ ซึ่งเป็นการวัดตัวแปรกาเปิดรับสื่อมวลชนโดยใช้ความถี่ของการใช้สื่ออย่างเฉพาะเจาะจงในเนื้อหา อาทิ วัดความถี่ของการเปิดรับ หนังสือพิมพ์ วิทยู โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ผู้ทำการศึกษาจึงได้ใช้ดัชนีชี้วัดในพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อของ Mcleod 2 อย่างคือ วัดจากระยะเวลาของการใช้สื่อ และวัดจากความถี่ของการใช้สื่อ โดยการวัดจากระยะเวลาของการใช้

สื่อจะพิจารณาจากจำนวนชั่วโมงของการเปิดรับสื่อ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตต่อวัน ในส่วนของความถี่ของการใช้สื่อพิจารณาจากจำนวนครั้งที่เปิดรับเนื้อหาทางกีฬาจากสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ต่อวัน

สรุปเรื่องของการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อในงานของผู้วิจัย สามารถศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารได้โดยอาศัยการศึกษาช่วงระยะเวลาและความถี่แต่ละบุคคลใช้ในการเปิดรับสื่อ โดยตัวชี้วัด (Index) ที่ใช้ในการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media exposure) มี 2 ชนิด คือ (1) วัดจากเวลาที่ใช้กับสื่อ หมายถึง การวัดจากเวลาที่บุคคลใช้ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ และ (2) วัดจากความถี่ของการใช้กับสื่อ หมายถึง การวัดความถี่ที่บุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อ

3. ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ

จากการทบทวนเอกสาร พบว่า นักทฤษฎี และนักวิจัยทางการสื่อสาร ได้อธิบายพฤติกรรม การสื่อสารหรือการเปิดรับข่าวสารของบุคคลว่า มีความแตกต่างกันทางสภาพส่วนบุคคลหรือสภาพจิตวิทยา สภาพภายในจิตใจของบุคคลที่แตกต่างกันทำให้กระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์แตกต่างกัน ออกไป ส่งผลทัศนคติหรือการกระทำแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน โดยมีรากฐานความเชื่อที่ว่า บุคลิกภาพของบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการเลือกและเปิดรับสาร กล่าวคือ การที่ผู้รับสารจะใช้สื่ออะไรก็ตามผู้รับสารจะมีการเลือกสรร และการแสวงหาข่าวสารเป็นไปตามความต้องการ หรือความคาดหวังที่แตกต่างกันไปแต่ละคนผู้รับสารมีกระบวนการเลือกสรรข่าวสาร (ซิติมา อุ่นเมตตาคิจิต, 2541, หน้า 37) ซึ่งกระบวนการเลือกสรรเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์เรา

จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมในการเปิดรับสารแต่ละครั้งของบุคคลนั้น จะมีการเปิดรับสารที่มีความสอดคล้องทางความคิด ค่านิยม และความเชื่อของบุคคลที่มีอยู่ Lazarsfeld (n.d. อ้างถึงใน พยุริชาญณรงค์, 2544, หน้า 45) กล่าวว่า คนเราที่จะพยายามแสวงหาเนื้อหาจากสื่อที่มีความสอดคล้องกับค่านิยม และความเชื่อของตน โดยนัยนี้ แสดงว่าผู้คนพยายามที่จะเก็บรักษาทัศนคติเดิมที่ยึดถืออยู่ โดยการหลีกเลี่ยงสารที่ทำทลายทัศนคติเดิมของตน

กระบวนการเลือกรับสารเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยการกลั่นกรอง 4 ชั้น ด้วยกันคือ

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกใช้ (Selective exposure) หมายถึง กระบวนการภายในของบุคคลในการพิจารณาว่าจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากสื่อหรือไม่ และถ้าตกลงเปิดรับจะรับข่าวสารประเภทไหน จากสื่ออะไร และเวลาไหน ในชีวิตประจำวันนั้นบุคคลมีโอกาสดังนี้ที่ได้รับ

สารจากแหล่งต่าง ๆ มากมาย แต่ละบุคคลจะมีความพอใจหรือไม่พอใจแหล่งสาร หรือผู้ส่งสารต่าง ๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นในการเปิดรับสื่อมวลชน บุคคลจะเลือกเปิดรับหรือเลือกใช้สื่อตามความปรารถนาของตน ตามปกติแล้วบุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อ และใช้สื่อมวลชนที่เสนอข่าวสารสอดคล้องกับทัศนคติ ความคิด ความสนใจ และต้องการของเราเอง ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติแล้วคนเรามีความต้องการอย่างยิ่งที่จะปกป้อง รักษา และส่งเสริมความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self concept)

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective attention) หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่งตามเวลา ความสามารถที่จำกัดในการรับสารและความพอใจในแหล่งสาร เช่น การเลือกเปิดโทรทัศน์ช่องใดช่องหนึ่ง การเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง การเลือกฟังวิทยุสถานีใดสถานีหนึ่ง เป็นต้น โดยมีแนวโน้มจะเปิดตัวเองให้สื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจของตน และหลีกเลี่ยงไม่สื่อสารในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน เมื่อได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความคิดเห็น ความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติของตนหรือของกลุ่มจะไม่สนใจข่าวสารนั้นเลย อาจปิดรับข่าวสารหรือเปิดรับแต่ไม่ให้ความสนใจ ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติแล้วคนเรามีความต้องการที่จะปกป้อง รักษา และส่งเสริมความเป็นตัวเองและการรับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความเข้าใจหรือทัศนคติเดิม จะทำให้ผู้รับสารเกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจ ที่เรียกว่า Cognitive dissonance ตามทฤษฎีความไม่ลงรอยของความรู้ความเข้าใจ (Theory of cognitive dissonance) ของ Festinger ดังนั้น บุคคลจึงหลีกเลี่ยงภาวะดังกล่าวโดยการแสวงหาข่าวสารหรือเลือกสรรเฉพาะข่าวที่ลงรอยกับความคิดเดิมของตน ทำให้เขาสบายใจ แต่จะมีผลในการเป็นแรงเสริมหรือสนับสนุนทัศนคติเดิมนั้นให้คงอยู่ เช่น ผู้ที่ซื้อผลิตภัณฑ์ใดมาก็จะเปิดรับข่าวสารที่สนับสนุนผลิตภัณฑ์นั้น และไม่เปิดรับข่าวสารที่บอกว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีข้อเสียอย่างไร เพื่อมิให้ตนเองรู้สึกไม่ดีหรือผิดหวังกับการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์นั้น

ที่ผ่านมาได้มีการศึกษาวิจัยกันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับ และพบว่า การเลือกเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ อาทิเช่น ทัศนคติเดิมของผู้รับสาร โดยผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสาร เพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดเดิมของตนเอง ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารใหม่ที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึก ความเข้าใจหรือทัศนคติที่มีอยู่เดิม จะทำให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือความไม่สบายใจ ดังนั้น การลดหรือเลี่ยงภาวะดังกล่าวได้ จึงต้องแสวงหาข่าวสารหรือเลือกสรรเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเดิมของตนเท่านั้น เช่น การศึกษาของ Lazarsfeld et al. (n.d. อ้างถึงใน พური ชาญณรงค์, 2544, หน้า 45) ซึ่งทำการสำรวจพฤติกรรมของประชาชนที่มลรัฐโอไฮโอ ใน

การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1940 พบว่า พวกรีพับลิกันฟังแต่การหาเสียงของผู้รับสมัครพรรครีพับลิกัน ในขณะที่พวกเดโมแครตฟังแต่การหาเสียงของผู้สมัครพรรคเดโมแครต

เมื่อเปิดรับข่าวสารแล้ว ผู้รับสารยังเลือกให้ความสนใจข่าวสารต่าง ๆ แตกต่างกันด้วย ทั้งนี้ นักทฤษฎีด้านข่าวสารต่าง ๆ กล่าวว่า สายตาของคนเราสามารถรับรู้ข้อมูลได้ 5 ล้านส่วนใน 1 วินาที แต่สมองของเราสามารถรับรู้ข้อมูลได้เพียง 500 ส่วนใน 1 วินาที ดังนั้น คนเราจึงต้องเลือกให้ความสนใจต่อสารเท่าที่สมองของตนจะรับสารนั้นได้ กล่าวคือ ในสถานการณ์ที่มีการสื่อสารมากกว่า 1 อย่าง เช่น ขณะดูโทรทัศน์ก็มีเสียงกรรยาพูดด้วย เราต้องเลือกรับสารใดสารหนึ่ง ซึ่งโดยปกติเรามักจะรับสารที่น่าสนใจหรือเรามีความสนใจ อาทิเช่น หนังสือพิมพ์รายวันมี 16-40 หน้า เรามักจะอ่านเพียงบางหน้า บางข่าว บางคอลัมน์เท่านั้นตามทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิม ทั้งนี้ มีการวิจัยพบว่า คนที่สูบบุหรี่มักจะไม่ค่อยอ่านบทความในหนังสือพิมพ์ที่พูดถึงผลร้ายของการสูบบุหรี่ที่จะทำให้เป็นมะเร็งได้

3. การเลือกรับรู้หรือเลือกตีความ (Selective perception or selective) เป็นกระบวนการกลั่นกรองในขั้นต่อมา การรับรู้เป็นกระบวนการตีความหมายสิ่งที่เราพบเห็นในสิ่งแวดล้อม ในความหมายทางนิเทศศาสตร์นั้น การรับรู้จะหมายถึง การที่ผู้รับสารหรือผู้บริโภคสื่อ ได้รับสารที่ส่งมาจากผู้ส่งสารหรือผู้ผลิต เพื่อเตรียมสารนั้นเข้าสู่กระบวนการตีความหมายต่อไป กล่าวคือ หลังจากผู้รับสารเลือกเปิดรับข่าวสารแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้วผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 ผู้รับสารจะเลือกรับรู้หรือตีความสารแตกต่างกันและไม่ตรงกับความเป็นจริงเสมอไป ขึ้นอยู่กับอายุ แรงจูงใจ ความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ ทัศนคติ ประสบการณ์ ความต้องการ หรือความรู้สึกที่เกิดจากประสบการณ์ ในอดีต ระดับสติปัญญา การสังเกตพิจารณาทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม การคาดหวัง สภาวะจิตใจของตนเอง รูปแบบการดำเนินชีวิต ครอบครัว กลุ่มสังคม ตลอดจนชนิดและธรรมชาติของสิ่งที่เราที่เข้ามากระตุ้นอวัยวะสัมผัสในขณะนั้น เป็นต้น ดังนั้น แม้สารที่ส่งมาจะมีลักษณะเหมือนกัน แต่ความเข้าใจของผู้รับสารแต่ละคนอาจแตกต่างกันออกไปและไม่สอดคล้องกับสารที่ผู้ส่งสารตั้งใจส่งด้วยสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น คนสูบบุหรี่ เมื่ออ่านบทความในหนังสือพิมพ์ที่พูดถึงผลร้ายของการสูบบุหรี่ว่าจะทำให้เป็นมะเร็ง ได้ก็มักจะไม่ค่อยเชื่อถือ คนที่เคยถูกสุนัขกัด เมื่อเห็นสุนัขก็จะเกิดการรับรู้ว่าเป็นสัตว์ร้าย เป็นต้น ทั้งนี้ มีภายิตฝรั่งเศษบทหนึ่งกล่าวว่า “ความหมายของคำพูดนั้น แท้จริงแล้ว ครึ่งหนึ่งอยู่ที่ผู้พูดและอีกครึ่งหนึ่งอยู่ที่ผู้ฟัง (The spoken words belongs indeed half to the one who speaks and half to the one who hears) อย่างไรก็ตาม การรับรู้ดังกล่าวมักเกิดขึ้น โดยไม่รู้ตัวหรือไม่ตั้งใจ แต่มักเกิดจากสภาพร่างกายหรือความสามารถทางกายภาพของ

บุคคล (Individual biology หรือ Physical ability) การเรียนรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม (Culture training) และลักษณะทางจิตวิทยาของบุคคล (Personal psychology) (พยุรี ชาญณรงค์, 2544, หน้า 45) ได้กล่าวไว้ว่า นอกจากนี้ การรับรู้ในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ อาจส่งผลต่อการสื่อสารได้เช่นกัน

3.1 การรับรู้แบบเหมารวม (Stereotype) หรือการมองไม่เห็นความแตกต่าง คือ มองว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นเหมือนกันหมด เช่น มองว่าผู้หญิงทุกคนอ่อนแอเหมือนกัน ซึ่งมีสาเหตุมาจากธรรมชาติของคนที่มีลักษณะต่าง ๆ ออกเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ โดยคิดว่าสิ่งใดมีลักษณะคล้ายกันก็จัดเข้าไว้เป็นประเภทเดียวกัน การทำเช่นนี้อยู่เสมอจึงทำให้มองแต่ความเหมือนหรือความคล้ายคลึงจนไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างสิ่งต่าง ๆ ได้ ทั้งสิ่งที่อยู่ในประเภทเดียวกันก็มีเอกลักษณ์ของตนที่แตกต่างไปจากสิ่งอื่น ซึ่งทำให้เกิดทัศนคติ อคติ ความเชื่อ และค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารได้

3.2 การรับรู้แบบมีอคติหรือความโน้มเอียง (Bias) คือ การรับรู้โดยไม่พิจารณาจากข้อมูลที่เป็นจริง แต่ใช้ความรู้สึกส่วนตัวเป็นเครื่องตัดสินความถูกต้องของข้อมูล เช่น มองว่าเพื่อนเป็นฝ่ายถูกเสมอ และมองศัตรูว่าเป็นฝ่ายผิดเสมอ ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงไม่มีใครทำผิดตลอดและไม่มีใครทำถูกตลอด การรับรู้เช่นนี้ จึงเบี่ยงเบนข่าวสารที่ได้รับ ไปในทิศทางที่ตนพอใจเท่านั้น

3.3 การรับรู้แบบสุดขั้ว (Black or white) เป็นการมองหรือตัดสินอะไรอย่างเด็ดขาด ไม่มีการประนีประนอม เห็นว่าอะไรมีเพียง 2 ลักษณะ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างตรงข้าม ไม่มีจุดกึ่งกลางระหว่างความแตกต่างทั้ง 2 ด้าน นั้น เช่น มองว่าคนไม่ดี คือ คนเลว คนไม่สวย คือ คนจี๋เหว่ เป็นต้น การรับรู้เช่นนี้จะจำกัดความคิดและสกัดกั้นทางเลือกที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา รวมทั้งทำให้ไม่สามารถเปิดรับความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากความคิดของตนได้

3.4 การรับรู้แบบแช่แข็ง (Freezing retention) คือ การที่เรายึดมั่นถือมั่นในความคิดและความเชื่อของเรา ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างในโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เป็นการที่เห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะรับรู้ในสถานะของสิ่งนั้น ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง แม้ในความเป็นจริงอาจมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแล้วก็ตาม อาทิ เห็นว่าสุนัขเป็นสัตว์ร้ายน่ากลัว แม้จะพบสุนัขป่วยหนัก ไม่มีเรี่ยวแรง ก็ยังมองว่าน่ากลัวอยู่

4. การเลือกจำ (Selective retention) ความจำเป็นในการรับรู้ เรียนรู้ และเก็บข่าวสารและประสบการณ์ต่าง ๆ ไว้ โดยสามารถระลึกและนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้ได้เหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์ต่าง ๆ เนื่องจากการรับรู้สามารถอยู่ได้นาน ผู้รับสารจึงเลือกจดจำสารเพียงบางส่วนเท่านั้น โดยมีแนวโน้มเลือกจดจำข่าวสารที่ได้รับมาเฉพาะส่วนที่ตรงกับความคิดความสนใจ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเท่านั้น และจะลืมในส่วนที่ตนไม่สนใจและไม่เห็นด้วย การเลือกจดจำจึง

เปรียบเสมือนเครื่องกรองชั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร เพราะในบางครั้งข่าวสารอาจถูกปฏิเสธตั้งแต่ขั้นแรก โดยการไม่เลือกอ่าน ฟัง หรือชมสื่ออื่น ๆ แต่ในกรณีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้รับสารอาจพยายามตีความข่าวสารตามความเข้าใจ หรือความต้องการของตนเอง ซึ่งหากข่าวสารมีความชัดเจนอยู่แล้ว ผู้รับสารก็ไม่สามารถตีความแตกต่างกันออกไปได้ในท้ายที่สุด ผู้รับสารก็ยังมีโอกาสเลือกจดจำเฉพาะบางส่วนของที่ตนสนใจ หรือตีความแตกต่างกันออกไปได้

จากการศึกษาของ Allport and Postman (1985) พบว่า ผู้รับสารมักถ่ายทอดข่าวสารไปยังคนอื่น ๆ ไม่ครบถ้วนเหมือนที่รับมา เนื่องจากแต่ละคนเลือกจดจำเฉพาะส่วนที่เห็นว่าน่าสนใจเท่านั้น ส่วนข่าวสารที่เหลือมักจะถูกลืม หรือไม่นำมาถ่ายทอดต่อ ทั้งนี้ Klapper (1960) กล่าวว่า ความพร้อมที่จะจดจำสารมักเกิดขึ้นแก่คนที่สนใจและพร้อมจะเข้าใจ และพร้อมที่จะลืมสาร เมื่อไม่สนใจจะรับรู้และไม่พร้อมจะเข้าใจ ดังนั้น การเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารที่เราได้รับ จึงเป็นการช่วยเสริมให้ทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของเรามีความมั่นคงมากขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น

จากกระบวนการเลือกสรรข่าวสารดังกล่าว เป็นการอธิบายให้เห็นว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของบุคคลมิใช่เป็นผลที่เกิดจากการกระทำของสื่อมวลชนโดยตรง แต่เกิดจากบทบาทของผู้รับสารที่เลือกเป็นผู้เปิดรับ และใช้สื่อมวลชน (Active audience) โดยผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกเปิดรับสนใจ รับรู้ หรือตีความ และจดจำข่าวสารที่สอดคล้องกับความต้องการภายในจิตใจของตนเป็นสำคัญ ซึ่งแนวคิดนี้สามารถนำไปใช้ในการอธิบายถึงพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของคนที่มีลักษณะรูปแบบการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกันได้

4. แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ (Mcquail, 2000, p. 458)

สื่อต่าง ๆ ที่ผู้รับสารเปิดรับมักส่งผลกระทบต่อและมีอิทธิพลต่อผู้รับสารไม่ทางใดก็ทางหนึ่งเสมอ ซึ่งในการศึกษารุ่นนี้ ได้ให้ความสนใจสื่อมวลชน สื่อโฆษณาเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล

สื่อมวลชน เป็นสื่อที่สามารถกระจายข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหนึ่งหรือจากองค์กรหนึ่งไปยังมวลชนจำนวนมาก โดยเฉพาะประชาชนทั่วประเทศ ในเวลาอันรวดเร็ว ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่ได้รับความนิยม เพราะสามารถเผยแพร่ข่าวสารไปยังผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน โดยสื่อมวลชนแต่ละประเภท ต่างก็มีคุณลักษณะข้อเด่น ข้อด้อย ที่แตกต่างกัน อันส่งผลให้มีอิทธิพลต่อผู้รับสารแตกต่างกันไปด้วย เช่น ในแง่ของความน่าเชื่อถือ หนังสือพิมพ์ที่มีรายละเอียดของข่าวสารครบถ้วน จะสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้มากกว่า วิทยุที่ผู้รับสารได้ยินแต่เสียงเท่านั้น ไม่สามารถตรวจสอบข่าวสารย้อนหลัง และไม่สามารถรู้รายละเอียดของข่าวได้หนังสือพิมพ์ จึงมีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจของผู้รับสารได้มากกว่าวิทยุ ในขณะที่โทรทัศน์สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถสร้างการจดจำได้

มากกว่า วิทยุ สร้างความประทับใจและสร้างภาพพจน์สินค้าได้ดี เพราะมีทั้งภาพและเสียง สามารถดึงดูดความสนใจและมีความถี่ในการเข้าถึงผู้รับสารได้มากกว่า โดยได้รับความเชื่อถือในระดับหนึ่งจากการแสดงให้เห็นทั้งภาพและเสียงและการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ทางด้านอินเทอร์เน็ตจะมีความรวดเร็ว เผยแพร่ได้กว้างขวาง ไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ แต่ไม่ค่อยมีความน่าเชื่อถือสำหรับนิตยสารก็มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพราะมีเนื้อหาเฉพาะกับกลุ่มเป้าหมายที่สนใจ สามารถให้รายละเอียดของข้อมูลได้มาก สามารถเก็บไว้ได้นาน จึงได้รับความเชื่อถือมากจากกลุ่มเป้าหมายนั้น ๆ เป็นต้น

Klapper (1960, p. 343) กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนว่า สื่อมวลชนเป็นเพียงแรงเสริมในกระบวนการโน้มน้าวใจต่อความคิดเห็นหรือทัศนคติที่มีอยู่แล้ว ไม่ได้มีอิทธิพลต่อบุคคลโดยตรง แต่ต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการสื่อสารร่วมด้วย จึงจะมีอิทธิพลต่อบุคคลได้ ซึ่งปัจจัยเหล่านั้น ได้แก่ อุปนิสัย กระบวนการเลือกรับสาร บรรทัดฐานของกลุ่ม

Bettinghaus (1990) ได้กล่าวว่า สื่อมวลชนมีบทบาทเป็นเพียงตัวเสริมความเชื่อและทัศนคติที่มีอยู่เดิม ให้ฝังแน่นมากกว่าจะมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างชัดเจน ทั้งนี้การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนอาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ได้บ้างในขอบเขตอันจำกัดของประสบการณ์ ซึ่งสิ่งที่สื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนแปลงได้มากที่สุด คือ อารมณ์ ดังนั้น สื่อมวลชนจึงเป็นเพียงแหล่งความคิดและเป็นผู้วางแนวทางให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ฝังรากลึกเท่านั้น

ปรมะ สตะเวทิน (2546, หน้า 83-85) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี สอดคล้องกันว่า สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อผู้รับสารโดยตรง แต่จะมีอิทธิพลโดยอ้อมเนื่องจากมีปัจจัยต่าง ๆ ที่สกัดกั้นอิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่ ความมีน้ำใจ โน้มเอียงของผู้รับสาร การเลือกของผู้รับสาร อิทธิพลของผู้รับสาร ตลอดจนระบบสื่อมวลชนหรือลักษณะของธุรกิจด้านสื่อมวลชน การมีอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อผู้รับสารจึงเป็นลักษณะผู้สนับสนุน เพื่อให้ทัศนคติรสนิยม ความมีน้ำใจ โน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มนำด้านพฤติกรรมให้มีความเข้มแข็งขึ้น พร้อมทั้งจะแสดงออกมาเมื่อมีแรงจูงใจเพียงพอ หรือมีโอกาสมที่เหมาะสม สื่อมวลชนจะสามารถสร้างทัศนคติและค่านิยมใหม่ได้ในกรณีทีบุคคลนั้นไม่เคยมีความรู้ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน และต้องได้รับสารที่เสนอเรื่องราวในแนวเดียวกันบ่อย ๆ ซึ่งเป็นอิทธิพลในลักษณะสะสมไม่ใช่อิทธิพลที่ก่อให้เกิดผลทันทีทันใด

สรุปได้ว่า สื่อมวลชนสามารถโน้มน้าวใจต่อความคิดเห็น และทัศนคติของบุคคล สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อผู้รับสารโดยตรง แต่จะมีอิทธิพลโดยทางอ้อมในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และค่านิยมของบุคคล เพราะฉะนั้นจึงทำให้สื่อมวลชนมีบทบาทและมีอิทธิพลต่อสังคม

มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีอิทธิพลต่อค่านิยมในสังคมต่อขนบธรรมเนียมประเพณีที่คั่งงามของประชาชน สามารถโน้มน้าวประชามติได้อย่างกว้างขวาง และยังสามารถปลูกฝังทัศนคติต่าง ๆ แก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี

5. ประเภทของสื่อมวลชน

สื่อที่ใช้ในการสื่อสารมวลชน หรือที่เรียกว่า สื่อมวลชน ได้แก่

5.1 หนังสือพิมพ์ สื่อหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ตอบสนองความต้องการของสังคม มีบทบาทสำคัญที่จะให้คุณหรือโทษแก่ผู้อ่าน และยังคงมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาการทางความคิดและจิตใจของผู้อ่านอีกด้วย นอกจากนี้ ภาระหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่ต้องกระทำคือ การเป็นผู้ชี้นำยกระดับความคิดและความรู้ของประชาชนให้มีระสนิยมดี และเป็นเสมือนกับกระจกสะท้อนสังคม บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในระบอบประชาธิปไตย มีดังต่อไปนี้

5.1.1 หน้าที่ในการให้ข่าวสาร (To inform) เป็นหน้าที่หลักในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อนำมารายงานให้ประชาชนทราบ ข้อเท็จจริงที่นำมาเสนอต้องมีความชัดเจน ถูกต้องแม่นยำ และมีความครบถ้วนด้วย

5.1.2 หน้าที่ในการให้ข้อเสนอแนะ (To give opinion) การให้ข้อเสนอแนะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง ต้องมีความถูกต้องเที่ยงตรง และมีความเป็นกลาง

5.1.3 หน้าที่ในการให้ความบันเทิง (To entertain) ความบันเทิงที่ผู้อ่านได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์ช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการพักผ่อนสมองไปด้วย

5.1.4 หน้าที่ในการเป็นสื่อโฆษณา (To advertise) หนังสือพิมพ์มีหน้าที่เป็นสื่อกลางในการนำเสนอบริการสินค้าธุรกิจ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าหรือบริการ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2537, หน้า 4-5)

5.1.5 หน้าที่ในการเป็นผู้แจ้งข่าวสารของหนังสือพิมพ์นั้น หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ต้องเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ตรงไปตรงมา และแม่นยำเพื่อที่ประชาชนผู้รับข่าวสารจะได้นำเอาข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539, หน้า 11)

หนังสือพิมพ์กีฬา เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีความละเอียด และผู้อ่านสามารถเข้าหาข้อมูลสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองชื่นชอบ ซึ่งวิทยุและโทรทัศน์ไม่สามารถเสนอข้อมูลได้มากเพราะมีข้อจำกัดด้านเวลา และหนังสือพิมพ์กีฬา ยังได้เปรียบตรงที่สามารถอ่านตรงช่วงเวลาใดก็ได้ตามความสะดวกของผู้อ่าน แต่สื่อวิทยุและโทรทัศน์มีเวลาที่แน่นอน เมื่อผ่านแล้วก็ผ่านไป

ดังนั้น หนังสือพิมพ์จึงได้รับความนิยมมากเพราะนอกจากจะเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีความละเอียดแล้ว ยังมีราคาถูก และสามารถหาซื้ออ่านได้ทุกวัน (ประพจน์ ณ บางช้าง, 2539, หน้า 145)

5.2 วิทยุกระจายเสียง เป็นสื่อ ที่ส่งผ่านเสียงคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic waves) Ellmore (1991, p. 481 อ้างถึงใน ประมว สตะเวทิน, 2541, หน้า 86) ความหมายของ “วิทยุ” ไว้ว่า คือ การส่งสัญญาณโดยพลังแม่เหล็กไฟฟ้า

Barnhart (1978) ให้ความหมาย “วิทยุกระจายเสียง” ว่าเป็นการส่งและรับด้วยคำ เพลง และเสียงอื่น ๆ โดยคลื่นไฟฟ้า (Electric waves) วิทยุกระจายเสียงมีคุณสมบัติที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก เนื่องจากวิทยุกระจายเสียงมีมิติของเสียงเพียงอย่างเดียว (Audio dimension) ลักษณะสำคัญของการกระจายเสียงจะทำให้ผู้ฟังสร้างภาพจินตนาการขึ้นในจิตใจ วิทยุกระจายเสียงจึงเป็นสื่อที่ใช้ประสาทความรู้สึก (Senses) ที่ช่วยทำให้สมองได้สร้างสรรคภาพ (Mental images) ขึ้น ดังนั้น วิทยุกระจายเสียงจึงมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

5.2.1 สามารถกระจายเสียงโดยไม่ต้องใช้สาย (Wireless) การกระจายเสียงโดยไม่ใช้สายหรือการกระจายเสียงโดยผ่านคลื่นอากาศทำให้วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อที่มีความแตกต่างกับสื่อชนิดอื่น ๆ และทำให้เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงประชาชนจำนวนมากมาได้อย่างมากกว่าสื่ออื่น ๆ สามารถนำวิทยุไปฟังที่ไหนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องฟังอยู่ที่บ้านอย่างเดียว อีกทั้งยังคุ้มค่าเวลาด้วยการรับฟังรายการดี ๆ ที่จะเป็นประโยชน์สำหรับประชาชนผู้ฟังเองด้วย

5.2.2 สามารถเข้าถึงผู้ฟังหลากหลายกลุ่ม (Accessibility) สามารถเข้าถึงผู้ฟังได้หลากหลาย กลุ่มสื่อการกระจายเสียงสามารถไปถึงผู้ฟังจำนวนมากหลากหลายกลุ่ม ที่มีประสบการณ์ภูมิหลังที่ต่างกัน ได้มากกว่าสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น เพศ วัย ความเชื่อ ทักษะคิด ฐานะทางสังคม ความสามารถในการเข้าถึงประชาชนได้กว้างเพียงใด ขึ้นอยู่กับเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ที่ครอบคลุมพื้นที่ได้มากน้อยเพียงใด

5.2.3 ความต่อเนื่อง (Continuousness) เป็นคุณลักษณะของวิทยุกระจายเสียงที่สำคัญ คือ การที่ผู้ฟังสามารถฟังได้ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มกระจายเสียง จนกระทั่งปิดกระจายเสียงซึ่งมีความแตกต่างกับสื่ออื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และภาพยนตร์ สื่อเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องในการใช้สื่อ จึงถือเป็นความได้เปรียบของสื่อสิ่งพิมพ์อย่างหนึ่ง และขณะเดียวกันก็เป็นข้อเสียเปรียบของสื่อการกระจายเสียง เพราะการที่คนเราจะฟังเรื่องราวที่มีเนื้อหาสาระอย่างสนใจได้เป็นเวลานานนั้น คงเป็นเรื่องยาก แต่ถ้าสามารถฟังการกระจายเสียงได้อย่างต่อเนื่องแล้ว จะทำให้ผู้ฟังได้รับประโยชน์จากการฟังรายการวิทยุได้มาก

5.2.4 ความจริง (Realism) เป็นคุณสมบัติการกระจายเสียงที่สำคัญ คือ ความสามารถในการนำเสนอเสียงจริงของเหตุการณ์ต่าง ๆ เสนอแก่ผู้ฟังโดยตรงและทันทีทันใด เช่น ผู้ฟังสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย สามารถฟังการบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นในการแข่งขันกีฬา หรือพระราชพิธีต่าง ๆ ได้พร้อมกันทันทีทั่วประเทศ ฟังการถ่ายทอดสดการแข่งขันฟุตบอลโลก กอล์ฟ เทนนิส ฯลฯ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะของสื่อกระจายเสียง

5.2.5 ผลกระทบทางสังคม (Social impact) เนื่องจากคุณสมบัติในการกระจายเสียงของวิทยุกระจายเสียงที่ได้ทราบมาแล้ว จะเห็นได้ว่า วิทยุสามารถเข้าถึงประชาชนได้ตลอดเวลาทั้งด้านกายภาพ และด้านจิตใจ จึงสามารถส่งผลกระทบต่อสังคมได้อย่างกว้างขวางขึ้นอยู่กับผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของสถานีวิทยุกระจายเสียงที่จะต้องคำนึงถึงเนื้อหา ที่จะทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในการดำรงชีวิตประจำวัน และผลที่จะเกิดขึ้นด้วย (ยุพาสุภากุล, 2540, หน้า 146-147)

วิทยุกระจายเสียง ถือได้ว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลสูงกว่าสื่ออื่น ๆ เพราะวิทยุกระจายเสียงสามารถเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่ม ผู้ฟังวิทยุไม่จำเป็นต้องอ่านออกเขียนได้ก็สามารถรับฟังวิทยุได้ และยังมีราคาถูก แม้แต่ในชนบทห่างไกลก็สามารถเป็นเจ้าของวิทยุได้ วิทยุกระจายเสียงจึงกลายเป็นสื่อที่แพร่หลายมากที่สุดสื่อหนึ่งก่อนที่จะมีโทรทัศน์เกิดขึ้น

5.3 วิทยุโทรทัศน์ เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic media) ที่มีอิทธิพลต่อประชาชนเป็นอย่างมาก สื่อชนิดนี้จะมีทั้งภาพและเสียงนับได้ว่าเป็นสื่อสองมิติ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่มีความรวดเร็วและมีพลังเป็นอย่างมาก สามารถชักจูงและทำให้ผู้ดู โดยเฉพาะเยาวชนคล้อยตามได้ง่าย การขยายเครือข่ายของโทรทัศน์ออกไป ทำให้ผู้คนในพื้นที่ที่แตกต่างกันได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์เหมือนกัน (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, หน้า 30)

ซึ่งสรุปคุณลักษณะของสื่อวิทยุโทรทัศน์ได้ ดังนี้

5.3.1 สามารถส่งสารไปยังผู้รับสารได้อย่างทั่วถึง และเข้าถึงประชาชนได้อย่างกว้างขวางไปทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันการสื่อสารผ่านดาวเทียมสามารถกระทำได้อย่างสะดวก การถ่ายทอดสดวิทยุโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมยังสามารถถ่ายทอดสดข้ามทวีปได้ด้วย

5.3.2 สามารถถ่ายทอดสดได้ทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน วิทยุโทรทัศน์สามารถทำให้ผู้ชมมองเห็นได้ทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน ได้ชมเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงได้ในเวลาเดียวกันซึ่งสื่อประเภทอื่น ๆ ไม่สามารถกระทำได้

5.3.3 ในขณะนี้สื่อทางด้านวิทยุโทรทัศน์ มีลักษณะพิเศษสามารถใช้สื่อสองทางได้ (Two-way communication) ผู้ส่งสารและผู้สื่อสารสามารถโต้ตอบได้เวลาเดียวกันทำให้สื่อนี้เป็นสื่อที่ทรงอิทธิพลอย่างมาก

5.3.4 เป็นสื่อที่สามารถให้ความบันเทิงได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถส่งผลต่อไป ถึงการทำธุรกิจผ่านสื่อทางวิทยุโทรทัศน์ มีการโฆษณามากยิ่งขึ้น โดยส่วนมากแล้ว การโฆษณาผ่านวิทยุโทรทัศน์มักจะประสบความสำเร็จ

5.3.5 เป็นสื่อที่สร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันนี้รายการวิทยุโทรทัศน์ได้นำเอาอุปกรณ์ที่เรียกว่า คอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer graphic) เข้ามาใช้ในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ให้รายการที่ผลิตออกมามีคุณภาพและหน้าติดตามชมมากกว่าสื่ออื่น ๆ

5.4 อินเทอร์เน็ต (Internet) (วนิดา จันทรุจิรากร, 2543, หน้า 3-9) มาจากคำเต็มว่า International network เป็นเครือข่ายของการสื่อสารข้อมูลขนาดใหญ่อันประกอบด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์จำนวนมากเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลจากองค์กรต่าง ๆ ทั่วโลกเข้าด้วยกัน ข้อมูลเหล่านี้มีตั้งแต่เรื่องทางดาราศาสตร์ ปรัชญา ศิลปะ ไปจนถึงเรื่องสุขภาพ กีฬา อาหาร และอื่น ๆ เป็นต้น คำว่าเครือข่ายนี้ หมายถึง

5.4.1 การที่มีคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 2 เครื่องขึ้นไปเชื่อมต่อเข้าด้วยกันด้วยสายเคเบิล (ทางตรง) และสายโทรศัพท์ (ทางอ้อม)

5.4.2 มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์

5.4.3 มีการถ่ายเทข้อมูลระหว่างกัน

อินเทอร์เน็ต (กรภัทร์ สุทธิคารา, 2544, หน้า 1) คือการนำคอมพิวเตอร์มาเชื่อมต่อด้วยกันทั่วโลก ก่อให้เกิดการติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างอิสระทั่วโลกเกิดเป็นสังคมใหม่ที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่แน่นอน เพราะอยู่ในโลกคอมพิวเตอร์

คุณสมบัติอินเทอร์เน็ต

1. การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ใช้ได้โดยไม่จำกัดประเภทของคอมพิวเตอร์ อาจจะเป็นเครื่องแบบพีซี เครื่องแบบ MAC เครื่องระดับมินิคอมพิวเตอร์ หรือ เครื่องแบบเมนเฟรม ก็ได้ ขอให้มิโปรแกรมที่สามารถสื่อสารกับอินเทอร์เน็ตได้ คือ สนับสนุน โพรโทคอล TCP/IP ก็สามารถใช้งานร่วมกันได้

2. อินเทอร์เน็ตไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะทาง ไม่ว่าจะอยู่ภายในอาคารเดียวกันหรือห่างกันคนละทวีป ข้อมูลก็สามารถส่งผ่านถึงกันได้

3. อินเทอร์เน็ตไม่จำกัดรูปแบบของข้อมูล ซึ่งมีได้ทั้งข้อมูลที่เป็นข้อความอย่างเดียวหรืออาจมีภาพประกอบรวมไปถึงข้อมูลชนิดมัลติมีเดีย คือ มีทั้งภาพเคลื่อนไหวและมีเสียงประกอบด้วยสรุปได้ว่าสื่อมวลชนได้มีความมุ่งมั่นที่จะเสนอข่าวสาร หรือข้อมูลที่จูงใจ ให้ประชาชนมีความเชื่อ ความคาดหวัง และได้ประโยชน์จากสังคม บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในกระบวนการสื่อสารนั้น ย่อมมีทั้งบทบาทที่ประสบความสำเร็จ ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ดังนั้นประชาชนควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว และ สามารถปรับมาใช้กับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างดี

ทฤษฎีเจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ (Attitude)

เจตคติ เป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญมากแนวหนึ่งทางจิตวิทยาสังคม และการสื่อสาร และมีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลาย สำหรับการนิยามคำว่า ทศคติ นั้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายได้ ดังนี้

โรเจอร์ (Roger, 1978, pp. 208-209 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, หน้า 122) ได้กล่าวถึงเจตคติ ว่าเป็นดัชนีชี้ว่าคุณคนนั้น คิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเจตคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ เจตคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

Allport and Postman (1985, p. 418) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ คือ สภาวะความพร้อมทางจิตซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทาง หรือเป็นตัวกระตุ้นปฏิกิริยาตอบสนองของบุคคลที่มีต่อวัตถุ และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

Thurstone (1968, p. 77) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจมาก่อน ความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2549, หน้า 125) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ คือ ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับความชอบ หรือไม่ชอบต่อวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความรู้สึกของคนต่อบางสิ่ง โดยมีองค์ประกอบในการเกิดเจตคติ 3 ส่วน คือ (1) ส่วนของความรู้สึก (Affective

component) (2) ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component) (3) ส่วนของพฤติกรรม (Behavior component)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เจตคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกรู้สึก คิดเห็นการรับรู้ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมาย เจตคติ มีผลทำให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา จะเห็นได้ว่าเจตคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก และความประทับใจ อีกทั้งยังเป็นลักษณะของความชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

2. องค์ประกอบของเจตคติ

จากความหมายของ เจตคติ ดังกล่าว Zimbardo and Ebbesen (1970 อ้างถึงใน พรทิพย์ บุญนิพัทธ์, 2531, หน้า 49) สามารถแยกองค์ประกอบของเจตคติได้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The cognitive component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของ บุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือคิดว่าสิ่งใดดีก็มักจะมี เจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The affective component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็น ค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The behavioral component) คือ การแสดงออกของ บุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก จะเห็นได้ว่าการที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความ เข้าใจ มีความรู้สึกหรือมีแนวคิดแตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้น ส่วนประกอบทางด้านความคิด หรือ ความรู้ ความเข้าใจจึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของเจตคติ และส่วนประกอบนี้จะ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลอาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งในทางบวกและ ทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการเรียนรู้

3. การวัดเจตคติ

การวัดเจตคติ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2549, หน้า 126) สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ มาตรการวัดเจตคติอย่างง่าย (Simple attitude scale) มาตรการวัดแบบจัดประเภท (Category scale) และวิธีให้คะแนน

ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดวิธีให้คะแนนรวม: มาตรวัดแบบ Likert scale หรือจัดอันดับคุณภาพ (Rating scale) ตามแนวคิดของลิเกิร์ต ที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526, หน้า 46-48) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างไว้ ดังนี้

รวม: มาตรวัดแบบ Likert (Method of summated rating: Likert scale) มาตรวัดแบบ ความหมายตรงกันข้าม (Semantic differential scale) มาตรวัดแบบตัวเลข (Numerical scale) มาตรวัดแบบ Stapel (Stapel scale) มาตรวัดแบบ Constant-sum (Constant-sum scale) มาตรวัดแบบ การให้คะแนนในรูปภาพ (Graphic rating scale) มาตรวัดการตั้งใจซื้อ (Purchase intent scale)

1. พิจารณาว่าต้องการวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไร และให้ความหมายเจตคติและสิ่งที วัดนั้นให้แน่นอน

2. เมื่อตีความหมายของสิ่งที่วัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความ (Statement หรือ Item) ใน แต่ละหัวข้อนั้น ๆ โดยให้คลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น และขณะเดียวกันก็ให้พิจารณาข้อความ เหล่านั้นว่าเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อของผู้ตอบหรือไม่ ลิเกิร์ต ได้กล่าวถึง หลักการสร้างแบบสอบถามไว้ ดังนี้

2.1 ข้อความควรเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ใช่ข้อเท็จจริง (Fact)

2.2 ข้อความที่บรรจุลงในสเกล (Scale) จะต้องประกอบด้วยข้อความ ข้อความเป็นที่ ชื่นชอบ (Favorable) และไม่ชื่นชอบ (Unfavorable) คละกันไป

2.3 ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน

3. การทดลองใช้ (Try out) แบบสอบถาม เพื่อเลือกข้อความ ใช้แบบสอบถามทดสอบ กลุ่มบุคคลที่พื้นฐานคล้ายกลุ่มที่เราจะศึกษา จุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับปรุงข้อความและคัดเลือก ข้อความโดยการวิเคราะห์ข้อความ (Item analysis)

4. การเกิดเจตคติ (Attitude formation)

Krech and Crutchfield (1948) ได้ให้ความเห็นว่า เจตคติอาจเกิดขึ้นจาก

1. การตอบสนองความต้องการของบุคคล นั่นคือ สิ่งใดตอบสนองความต้องการของตน ได้บุคคลนั้นก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนไม่ได้บุคคลนั้นก็จะมี เจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. การได้เรียนรู้ความจริงต่าง ๆ อาจโดยการอ่าน หรือจากคำบอกเล่าของผู้อื่นก็ได้ ฉะนั้นบางคนจึงอาจเกิดเจตคติไม่ดีต่อผู้อื่นจากการฟังคำติฉินที่ใคร ๆ มาบอกไว้ก่อนก็ได้

3. การเข้าไปเป็นสมาชิก หรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คนส่วนมากมักยอมรับเอา เจตคติของกลุ่มมาเป็นของตนหากเจตคตินั้นไม่ขัดแย้งกับเจตคติของตนเกินไป

4. เจตคติมีส่วนสำคัญกับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย คือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์มักมองผู้อื่นในแง่ดี ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมีเจตคติในทางตรงข้าม คือ มักมองว่ามีคนคอยยอชมาริษา หรือคิดร้ายต่าง ๆ ต่อตน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526, หน้า 64-65) กล่าวถึง การเกิดทัศนคติว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่งเจตคติ (Source of attitude) ต่าง ๆ ที่อยู่มากมาย และแหล่งที่ทำให้คนเกิดเจตคติที่สำคัญ คือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นไปในทิศทางที่เขาเคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) จะทำให้เกิดเจตคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่นได้ เช่น เด็กที่ได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่จะเกิดเจตคติต่อการกระทำต่าง ๆ ตามที่เคยรับรู้มา

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดเจตคติขึ้นได้ เช่น เด็กที่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ จะเลียนแบบการแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งตามไปด้วย

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional factors) เจตคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น

5. การเปลี่ยนแปลงเจตคติ (Attitude change)

การสื่อสารไม่เพียงแต่ส่งผลต่อความคิดของผู้รับสารเท่านั้น แต่ยังสามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้รับสารได้ด้วย ทั้งนี้ Rodeach ให้ความเห็นว่า เจตคติ หมายถึง กลุ่มของความเชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุหรือสถานการณ์ ซึ่งรวมตัวกันค่อนข้างถาวร มีผลโน้มน้าวให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบในทางใดทางหนึ่ง ในขณะที่ Oskamp (1947, p. 97) เห็นว่าเจตคติ คือ ความพร้อมในการโต้ตอบในทางใดทางหนึ่ง ความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าลักษณะที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง เป็นความโน้มเอียงในการประเมินสัญลักษณ์ วัตถุหรือแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งของโลกในลักษณะที่เราชอบหรือไม่ชอบ และปรัชญาลักษณ์ตานนท์ (2544, หน้า 32-36) กล่าวไว้ในจิตวิทยาและพฤติกรรมผู้บริโภคว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ครอบคลุมถึงความรู้ ความรู้สึก และความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นในรูปของพฤติกรรมในภายหลัง หรือเป็นแนวโน้มในการสื่อที่จะแสดงหรือมีปฏิกิริยาในทางบวกหรือในทางลบต่อสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับค่านิยมของ

บุคคลและประสบการณ์ทางสังคมที่ฝังรากลึกอยู่ ทั้งนี้ เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละคน เป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำต่อบุคคลเป็นอย่างมาก และมีความคงทนถาวรพอสมควร อย่างไรก็ตาม การที่แต่ละบุคคลต่างได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้มากมาย อาจทำให้เจตคติเปลี่ยนแปลงไปได้จากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยการเปลี่ยนแปลงเจตคติขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติก็จะเปลี่ยนไปด้วย

ผลการศึกษาของ Mitchell (1993, pp. 209-238) เรื่อง Attitude toward the advertisement effects over time and in attitude change situations พบว่า ความรู้เกี่ยวกับสินค้าและเจตคติของผู้บริโภคที่มีต่อสาร โฆษณามีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติของผู้บริโภคที่มีต่อตราสินค้า กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคมีเจตคติที่ดีต่อตราสาร โฆษณาก็มักจะมีเจตคติที่ดีต่อสินค้า ในทางตรงข้าม ถ้าผู้บริโภคมีเจตคติที่ไม่ดีต่อตราสาร โฆษณาก็มักจะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อตราสินค้าด้วย ทั้งนี้ เมื่อเจตคติเปลี่ยนแปลงแล้วจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วย การเปลี่ยนแปลงความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม จึงเป็นสิ่งที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน การที่จะให้มีการยอมรับปฏิบัติในสิ่งใดจึงต้องพยายามเปลี่ยนเจตคติเสียก่อน โดยการให้ความรู้

1. ทิศทาง (Direction) ทิศทางของทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 ทิศทาง คือ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และเป็นกลาง การรู้ทัศนคติของกลุ่มสื่อสารจะเป็นแนวทางที่ช่วยให้เราสามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ระดับความมากน้อย (Intensity) เป็นความหนักแน่นในทิศทางของทัศนคตินั้น ๆ โดยทัศนคติที่มีระดับความหนักแน่นน้อยกว่า จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่าทัศนคติที่มีระดับความหนักแน่นมาก ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

2.1 การยอมรับ (Receiving or attending) เป็นความสามารถของผู้รับสารในการยอมรับรู้เนื้อหาสาระของสารที่เสนอได้อย่างจับใจ โดยเต็มใจรับฟัง เกิดความสนใจและตั้งใจที่จะเกิดผลตามนั้น ทั้งนี้ หากผู้ส่งสารเปิดโอกาสให้มีการโต้แย้งอย่างชัดเจนจนได้ข้อสรุป จะทำให้ทัศนคติที่เกิดขึ้นมีความคงทนถาวรมากกว่าการยอมรับง่าย ๆ

2.2 การตอบสนอง (Responding) เป็นความพร้อมของผู้รับสารที่จะตอบสนองต่อผลการสื่อสารอย่างเต็มใจและพอใจ ด้วยการแสดงความคาดหวังออกมาให้เห็น

2.3 การสร้างค่านิยม (Valuation) คือ การที่ผู้รับสารรู้สึกตระหนักในคุณค่าหรือความสำคัญของเนื้อหาสาระสาร จนเกิดความชื่นชอบหรือกำหนดเป็นค่านิยมในการปฏิบัติตามต่อไป

2.4 การจัดรูปแบบ (Organization) คือ การที่ผู้รับสารเข้าถึงแนวคิดของคุณค่าสาร

และนำมาจัดเป็นรูปแบบของระบบคุณค่าขึ้น

2.5 การปฏิบัติเป็นนิสัย (Characterization) เมื่อความรู้สึกต่าง ๆ เกิดขึ้นในจิตใจ ผู้รับสารก็จะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัย เป็นธรรมชาติ จนกลายเป็นบุคลิกประจำตัว ในที่สุด

3. ความสำคัญ (Salience) เป็นความสำคัญของเจตคติตามที่ได้รับสาร

4. ความจำแนกเป็นทัศนคติย่อย (Differentiation) เป็นทัศนคติย่อยที่หนุนหลังทัศนคติหลัก ดังนั้น การที่ผู้คนชื่นชอบกลุ่มนักร้องเกาหลีเป็นผลมาจาก ความสำเร็จด้านการส่งเสริม การสนับสนุนด้านการตลาดผ่านสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ

เจตคติสามารถเกิดขึ้นได้จากสาเหตุ 2 ประการคือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของบุคคล หรือสถานการณ์ก่อให้เกิดเจตคติในตัวบุคคล จากการที่ได้พบเห็น คຸ້นเคย ทดลอง อันถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรง (Direct experience) นอกจากนั้น ประสบการณ์โดยอ้อม (Indirect experience) ซึ่งเกิดจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็น หรือได้อ่านเกี่ยวกับสิ่งนั้น แม้ไม่ได้พบเห็นหรือทดลองด้วยตนเอง ก็จะทำให้เกิดทัศนคติได้เช่นกัน

2. ค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยม เนื่องจากแต่ละกลุ่มชนมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันตามวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลนั้นใช้ชีวิตอยู่

แหล่งทัศนคติที่เป็นต้นกำเนิดเจตคติของบุคคลนั้น มีหลายแหล่ง คือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม ทัศนคติต่อสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นไปตามทิศทางประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) การได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะทำให้เกิดเจตคติที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม ทัศนคติต่อสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเป็นไปตามทิศทางประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อน

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดเจตคติขึ้นได้ เช่น เด็กที่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ เมื่อเห็นพ่อแม่แสดงท่าไม่ชอบสิ่งใด เด็กก็จะเลียนแบบไม่ชอบสิ่งนั้นด้วย

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional factors) เจตคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นจากการไปมีความเกี่ยวข้องกับสถาบันต่าง ๆ ในสังคม เช่น โรงเรียน วัด หน่วยงานต่าง ๆ จึงเกิดการเรียนรู้เป็นเจตคติได้

เจตคติของผู้รับสารที่ส่งผลกระทบต่อสื่อสาร แบ่งเป็น 3 ด้านด้วยกัน คือ

1. เจตคติต่อตนเอง (Attitude toward self) หากผู้รับสารมีเจตคติที่ดีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง โอกาสที่ผู้รับสารจะเข้าใจสารก็มีมาก ในทางตรงกันข้าม หากผู้รับสารมีเจตคติที่ไม่ดีต่อตนเอง ไม่มีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของตน โอกาสที่จะเข้าใจสารก็น้อย เช่น ในการเรียนวิชาสถิติ ถ้าเราคิดว่าไม่เก่งคำนวณ เราคงเรียนไม่ได้ เรียนไม่รู้เรื่อง โอกาสที่เราจะเรียนวิชานี้ได้ดีก็จะลดน้อยลง หรือผู้ที่ประเมินตนเองว่าเป็นคนโง่ ไม่สามารถเรียนรู้หรือฟังอะไรได้เข้าใจ ก็จะหลีกเลี่ยงไม่รับข่าวสารนั้น ๆ เป็นต้น

2. เจตคติต่อสาร (Attitude toward the message) เจตคติที่ผู้รับสารมีต่อสารก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถเพิ่มหรือลดประสิทธิผลของการสื่อสารได้ เช่น หากเราคิดว่าวิชาสถิติเป็นวิชาที่เข้าใจยาก น่าเบื่อหน่าย เรียนไปก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์ โอกาสที่เราจะให้ความสนใจกับวิชานี้ก็น้อย และโอกาสที่เราจะเรียนวิชานี้ได้ดีก็คงจะน้อยด้วย ในทางกลับกัน หากเราชอบวิชาประวัติศาสตร์ ก็จะมีเจตคติที่ดีต่อข่าวสารด้านประวัติศาสตร์ ดังนั้น จึงสนใจไขว่คว้าและตั้งใจเรียนวิชาประวัติศาสตร์มากขึ้นเป็นพิเศษ

3. เจตคติต่อผู้ส่งสาร (Attitude toward source) หากผู้รับสารมีเจตคติที่ดีต่อผู้ส่งสาร มีความเชื่อถือในความรู้ความสามารถและความจริงใจของผู้ส่งสาร มีความชอบประทับใจในบุคลิกของผู้ส่งสาร โอกาสที่การสื่อสารจะประสบผลสำเร็จก็มีมาก

ทั้งนี้ การสื่อสารอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

1. การเสริมเจตคติที่มีอยู่เดิม (Attitude reinforcement) หรือบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติในทางที่สอดคล้องกัน เป็นการเสริมหรือย้ำให้ทัศนคติที่มีอยู่มีความหนักแน่นยิ่งขึ้น

2. การเปลี่ยนแปลงเจตคติ (Attitude change) คือ การเปลี่ยนแปลงเจตคติในทางตรงข้ามกับที่เป็นอยู่ เช่น การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจากทางบวกให้กลายเป็นทางลบ เป็นต้น

3. ผลกระทบแบบบวงกกลับ (Boomerang effect) คือ การที่ผู้ส่งสารต้องการเปลี่ยนเจตคติไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม

4. การอนุรักษ์ (Conservation) คือ การคงไว้ซึ่งเจตคติเดิมที่มีอยู่ สารที่ถูกสร้างขึ้นจึงเกิดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต่อทัศนคติที่มีอยู่

5. การเป็นกลาง (Neutralization) คือ การเปลี่ยนแปลงเจตคติให้อยู่ที่ศูนย์ ไม่มีเจตคติในทางบวก (สนับสนุน) และทางลบ (ต่อต้าน) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. การถึงระดับเพดานหรือจุดสูงสุด (Ceiling effect) คือ การเสริมหรือย้ำเจตคติมาก

จนถึงจุดที่การเสริมหรือย้ำใด ๆ ไม่สามารถก่อให้เกิดผลได้อีกแล้ว หรือไม่สามารถวัดผลของการเสริมที่เพิ่มเติมจากจุดอิ่มตัวนั้นแล้ว

การเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะเจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเป็นเวลานาน เช่น อุดมการณ์ทางการเมือง แต่มีเจตคติบางอย่างที่มีลักษณะผิวเผินและอาจเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า อาทิ ความรู้สึกหรือเจตคติที่มีต่อการแต่งกาย ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปตามสมันนิยมได้ เป็นต้น ทั้งนี้ Carl Hovland พบว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร บุคลิกภาพ ความไวต่อการชักจูง การเป็นสมาชิกกลุ่มและการเข้าร่วมกลุ่ม เป็นต้น

Kelman (1967, p. 469) ได้อธิบายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติโดยมีความเชื่อว่า เจตคติอย่างเดียวกัน อาจเกิดในตัวบุคคลด้วยวิธีที่ต่างกัน จากความคิดนี้ เซอร์เบิร์ต ได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติออกเป็น 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) การยินยอม จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขา และมุ่งหวังจะได้รับความพอใจจากบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่บุคคลยอมกระทำตามสิ่งที่ยากให้เขากระทำนั้น ไม่ใช่เพราะบุคคลเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะเขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัล หรือการยอมรับจากผู้อื่นในการเห็นด้วย และกระทำตาม ดังนั้น ความพอใจที่ได้รับจากการยอมกระทำตามนั้น เป็นผลมาจากอิทธิพลทางสังคม หรืออิทธิพลของสิ่งที่ก่อให้เกิดการยอมรับนั้น กล่าวได้ว่า การยอมกระทำตามนี้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติซึ่งจะมีพลังผลักดันให้บุคคลยอมกระทำตามมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวน หรือความรุนแรงของรางวัลและการลงโทษ

2. การเลียนแบบ (Identification) กระบวนการเลียนแบบเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่บุคคลต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หรือที่พอใจระหว่างตนเองกับผู้อื่น จากการเลียนแบบนี้เจตคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าให้เกิดการเลียนแบบ กล่าวได้ว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติซึ่งพลังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความน่าโน้มน้าวใจของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้น การเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสาร บุคคลจะรับเอาบทบาททั้งหมดของคนอื่นมาเป็นของตนเอง หรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน บุคคลจะเชื่อในสิ่งที่ตัวเองเลียนแบบ แต่ไม่รวมถึงเนื้อหาและรายละเอียดในการเลียนแบบเจตคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

3. ความต้องการที่อยากเปลี่ยนแปลง (Internalization) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ซึ่งตรงข้ามกับความต้องการภายในค่านิยมของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนในลักษณะนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิม ความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหา รายละเอียดของพฤติกรรมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ถ้าความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม ถูกกระทบไม่ว่าจะในระดับใดก็ตามจะมีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติทั้งสิ้น

นอกจากนี้ องค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการสื่อสาร เช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ลักษณะของข่าวสาร ตลอดจนช่องทางในการสื่อสารล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ทั้งสิ้น

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ มี 2 ชนิด คือ

1. การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หมายถึง เจตคติของบุคคลที่เป็นไปในทางบวก ก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางบวกด้วย และเจตคติเป็นไปในทางลบก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยนเจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกก็จะลดลงไปในทางลบ และถ้าเป็นไปในทางลบ ก็จะกลับเป็นไปในทางบวก เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของเจตคติแล้ว จะเห็นว่าองค์ประกอบสำคัญที่เชื่อมโยงให้บุคคลเกิดเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ ก็คือ การสื่อสาร ทั้งนี้ เพราะไม่ว่าเจตคติจะเกิดจากประสบการณ์เฉพาะอย่าง การสื่อสารกับผู้อื่น สิ่งที่เป็นแบบอย่าง หรือความเกี่ยวข้องกับสถาบันก็มักจะมีการสื่อสารแทรกอยู่เสมอ กล่าวได้ว่า การสื่อสารเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างมากที่มีผลทำให้บุคคลเกิดเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ

เจตคติเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะ Rogers (1973) กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดผล 3 ประการ คือ

1. การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้รับสาร
2. การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้รับสาร
3. การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสาร

การแสดงพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ประการนี้ จะเกิดลักษณะต่อเนื่องกัน กล่าวคือ เมื่อผู้รับสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น และการเกิดความรู้ความเข้าใจนี้มีผลทำให้เกิดเจตคติต่อเรื่องนั้น และสุดท้ายก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่กระทำต่อเรื่องนั้น ๆ ตามมา

สรุปได้ว่า เจตคติของผู้รับสารค่อนข้างมีความสำคัญมาก หากผู้รับสารมีความรู้สึกในทางไม่ดีต่อองค์ประกอบทางการสื่อสารแล้ว แม้เพียงองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง จะทำให้เกิดการหลีกเลี่ยง ขาดความสนใจ ปฏิเสธการรับข่าวสาร หรือตีความข่าวสารนั้น ๆ ไปตามทัศนคติ

ของตน ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงสนใจปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้รับสารให้สอดคล้องกับผู้ส่งสาร เพื่อ
ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ผู้ส่งสารพึงประสงค์ต่อไป

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออกกำลังกาย

1. ความหมายของการออกกำลังกาย

ได้มีผู้ให้ความหมายของการออกกำลังกายไว้แตกต่างกัน ดังนี้

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544, หน้า 1) ได้ให้ความหมาย การออกกำลังกาย หมายถึง
การทำให้มีการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยใช้กิจกรรมใดก็ได้ ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะ
สามารถช่วยพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะช่วยพัฒนาให้มีร่างกายแข็งแรงพลานามัย
สมบูรณ์ มีสุขภาพจิตที่ดี สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม เพิ่มพูน
สติปัญญาช่วยเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

สุชาติ โสภประยูร (2542) ได้ให้ความหมาย การออกกำลังกายว่า เป็นการออกแรงเพื่อ
กิจกรรมทางร่างกายในทุก ๆ ลักษณะไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬาหรือการทำงานใด ๆ ไม่ว่าจะ
เป็นกิจกรรมที่สมัครใจหรือฝืนใจและไม่ว่ากิจกรรมนั้น ๆ จะทำเป็นอาชีพหรือสมัครเล่น การออกกำลังกาย
ที่ดีจำเป็นต้องออกแรงให้มากพอจนรู้สึกเหนื่อย เพื่อให้ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหว หรือบางครั้ง
อาจจะอยู่กับที่ก็ตาม ซึ่งเป็นผลทำให้หัวใจเต้นเร็วขึ้นกว่าปกติ (การออกกำลังกายแต่เพียงบางส่วน
ของร่างกายจะได้ประโยชน์น้อย เพราะหัวใจทำงานไม่หนักพอจึงไม่เต้นเร็วกว่าปกติ
เท่าที่ควร)

ศรีบงอร สุวรรณพานิช (2549, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของการออกกำลังกายไว้ว่า
การออกกำลังกาย คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่ร่างกายได้เคลื่อนไหวโดยการหด-ยืด กล้ามเนื้อ
ทำให้ข้อเคลื่อนไหวและมีแรงกดไปที่กระดูกด้วย เช่น การเดินเร็ว การวิ่งเพื่อสุขภาพ เต้นแอโรบิก
และการเล่นกีฬาออกกำลังกายที่ไม่ได้มุ่งผลการแข่งขัน โดยการออกกำลังกายนี้ต้องมีความหนัก
และใช้เวลานานพอ (ออกกำลังกายแบบใช้ออกซิเจน) ซึ่งผลที่ได้รับจะทำให้ระบบหายใจระบบ
ไหลเวียนโลหิต กล้ามเนื้อและกระดูกถูกกระตุ้นให้ทำกิจกรรมมากขึ้น จะมีความแข็งแรงสุขภาพ
ร่างกายดีขึ้น สุขภาพจิตดีขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าขาดการออกกำลังกายก็จะทำให้กล้ามเนื้อมีขนาด
ลีบเล็กลง กระดูกพรุนหักง่าย สุขภาพทางกายจะอ่อนแอมีความต้านทานโรคน้อยสุขภาพไม่ดี เมื่อ
ออกกำลังกายจนร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์แล้ว จึงค่อยไปฝึกกีฬาเพื่อการแข่งขันจึงความเป็นเลิศ
ต่อไป

จิตอาวี ศรีอาคะ (2543, หน้า 22-25) กล่าวว่า การออกกำลังกายเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายอย่างมีแบบแผน โดยมีการกำหนด ความถี่ ความนาน ความแรง เวลาในการอบอุ่นร่างกายและระยะผ่อนคลายร่างกายที่ถูกต้อง และมีการกระทำเป็นประจำก่อให้เกิดการเสริมสร้างสมรรถภาพและคงไว้ให้มีสุขภาพดี

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การออกกำลังกาย หมายถึง การที่ร่างกายได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวออกแรงหรือออกกำลังกายที่มีอยู่ในตัวบุคคลด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเดิน การวิ่ง การเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ ตามความหนักเบาของแต่ละกิจกรรม โดยใช้เวลานานพอ ที่จะทำให้ระบบหายใจ ระบบไหลเวียนโลหิต กล้ามเนื้อและกระดูกได้ถูกกระตุ้นให้ทำกิจกรรมมากขึ้น ส่งผลถึงความแข็งแรงทั้งสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดีขึ้น

2. คุณค่าและประโยชน์ของการออกกำลังกาย

สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ กรมพลศึกษา (2539) เสนอแนะว่าการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาจะช่วยพัฒนาคุณภาพ และพัฒนาการให้เหมาะสมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่จะนำไปสู่การปรับกิจกรรมการออกกำลังกาย และเป็นแรงจูงใจได้มีความพยายามปรับปรุงคุณภาพของประชากรที่เป็นกำลังของประเทศชาติให้ดีขึ้นในอนาคต

ดารณีย์ ศรีสวัสดิ์กุล (2543, หน้า 42-43) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการออกกำลังกายในทางด้านร่างกาย ทางด้านอารมณ์และจิตใจ และทางด้านสติปัญญา

สรุปได้ว่า การออกกำลังกายมีประโยชน์ต่อสุขภาพทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสติปัญญา ตลอดจนทำให้การทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกายทำงานได้อย่างปกติ สามารถป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บต่าง ๆ ได้ ซึ่งหากร่างกายมีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอก็จะทำให้เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุกัญญา ดอกพุ่ม (2546) ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของผู้ที่นิยมออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้บริการสถานบริหารร่างกาย (Fitness center) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่นิยมออกกำลังกายมีเจตคติที่ดีต่อการใช้บริการสถานบริหารร่างกายในด้านผลิตภัณฑ์ สถานที่และการส่งเสริมการตลาด และสำหรับด้านราคามีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ในการเปรียบเทียบเจตคติของผู้ที่นิยมออกกำลังกายที่มีต่อการใช้บริการสถานบริหารร่างกาย พบว่า ผู้ที่นิยมออกกำลังกายที่มีอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ความถี่ในการออกกำลังกายต่อสัปดาห์ สถานที่ออกกำลังกายประจำ และลักษณะค่าใช้จ่ายในการออกกำลังกายมีเจตคติต่อการใช้บริการ

สถานบริหารร่างกายโดยรวมแตกต่างกัน สำหรับผู้ที่นิยมออกกำลังกายที่มีเพศ อายุ เหตุผลในการออกกำลังกายและประสบการณ์ ในการใช้บริการมีเจตคติต่อการใช้บริการสถานบริหารร่างกาย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

สุธี นิคม (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคข่าวกีฬาทางหนังสือพิมพ์ กีฬารายวันของผู้บริโภคที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจ กิจกรรมในการใช้จ่ายและค่าใช้จ่ายการบริโภคโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 120 ชุด เป็นแบบสอบถาม ปลายปิดทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ในรูปร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชาย มีแนวโน้มที่จะซื้อหนังสือพิมพ์มากกว่านักศึกษาหญิงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์กีฬา พบว่า นักศึกษาชายให้ความสนใจอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่านักศึกษาหญิง ความสัมพันธ์ในด้านชั้นปี ชั้นปีที่สูงกว่าจะซื้อหนังสือพิมพ์มากกว่าชั้นปีที่ต่ำกว่า ด้านความสัมพันธ์กับที่พักของนักศึกษา พบว่า ผู้อาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะอ่านจากแหล่งที่หอพักจัดให้ ขณะที่ผู้ที่พักที่หอพักเอกชนนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และที่บ้านจะติดตามผ่านอินเทอร์เน็ต โดยเหตุผลของการติดตามอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักศึกษา ได้แก่ อันดับ 1 เพื่อการรับรู้ในแวดวงกีฬาทันต่อสถานการณ์ อันดับ 2 ติดตามเป็นกำลังใจนักกีฬาหรือสโมสรในดวงใจ อันดับ 3 เพราะลักษณะนิสัยส่วนตัวที่ชอบเล่นกีฬา

กนกอร คำหล้า (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง Logit ด้วยเทคนิควิเคราะห์ความน่าจะเป็นซึ่งทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 95 ราย ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในหนึ่งสัปดาห์มีมากถึง 16 ครั้งขึ้นไป โดยใช้ที่บ้านหรือหอพักมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ใช้เพื่อการศึกษา ส่วนด้าน โอกาสหรือเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ทางตรง) เพื่อเป็นแหล่งรวมความรู้และสร้างสรรค์การเรียนรู้มากที่สุด ในทางอ้อมนั้น เพื่อความสนุกสนานสำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าชมเว็บไซต์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พชรพล คำสมาน (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่า 0.96 หาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Alpha ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.93 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 2,350 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่า นักเรียนหญิง โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ ส่วนมากมีเจตคติด้านทั่วไปที่มีต่อวิชาพลศึกษา ด้านที่มีต่อบุคลิกภาพของครูพลศึกษา ด้านที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านที่มีอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาและด้านที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในประเด็นควรเพิ่มชั่วโมงการเรียนการสอนพลศึกษาต่อสัปดาห์ให้มากขึ้นและเจตคติด้านที่มีต่อการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นเจตคติด้านที่มีต่อการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในประเด็น วิชาพลศึกษาไม่ต้องตั้งใจเรียนก็ได้เพราะสอนอย่างไรผ่านมีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง

สุเมธตรา บุญไชยสง (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกพาณิชยการ วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 392 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.34 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Sheffe ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) และนักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้น และสาขาวิชาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตไม่แตกต่างกันด้วยความมั่นใจร้อยละ 95

วังทราย อินทะวัน (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคสื่อประเภทต่าง ๆ ของวัยรุ่นไทยในจังหวัดเชียงใหม่ ศึกษาถึงสื่อ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และอินเตอร์เน็ต ทำการเก็บข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้แบบสอบถาม จำนวนตัวอย่าง 400 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจะใช้ ทฤษฎีของลิเคิร์ต (Likert scale) จากผลวิจัยพบว่า โดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง อายุ 12-25 ปีพักอาศัยอยู่ที่บ้าน พึ่งพาเงินรายได้ของผู้ปกครองโดยไม่ได้หารายได้เพิ่มเติมจากการทำงานนอกบ้านรายได้เพียงพอสำหรับการบริโภคในแต่ละเดือน จึงทำให้ผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ เลือกรับข่าวสารที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการรับข้อมูลข่าวสาร และเพื่อนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการเลือกรูปแบบของสื่อในการรับรู้ข่าวสาร ในด้านปริมาณการใช้สื่อ วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้อินเตอร์เน็ตมากที่สุด คือ ใช้ทุกวันเป็นเวลามากกว่า 2 ชั่วโมงขึ้นไป รองลงมาคือโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ตามลำดับในด้านวัตถุประสงค์และประโยชน์ในการรับรู้ข่าวสารเพื่อศึกษาหาความรู้ประกอบการทำวิจัย ทำการบ้าน ทำรายงานและเพื่อรู้

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันลักษณะการใช้สื่อโทรทัศน์และวิทยุของวัยรุ่นจะใช้เพื่อรายการเพลง/ดนตรี/ คอนเสิร์ตเป็นหลักและในขณะที่ดูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุจะทำการบ้านไปพร้อมกับการทำกิจกรรมดังกล่าว ลักษณะการใช้สื่อหนังสือพิมพ์ จะอาศัยอ่านตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ร้านเสริมสวย ร้านอาหารและเนื้อหาที่สนใจคือ ดูดวง ลักษณะการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต มักใช้ตามลำพังในห้องส่วนตัวและใช้เพื่อหาข้อมูลประกอบการทำรายงานเป็นหลัก จากปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการรับรู้ข่าวสาร ผู้ตอบแบบสอบถามเน้นด้านความเร็วต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจึงทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุดและใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งปัจจุบัน และอนาคต ดังนั้น สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ควรเข้ามาแก้ไขตัวฉบับหนังสือพิมพ์อาจเพิ่มหน้าที่เป็นสีเพิ่มขึ้น หรือความเร็วของเหตุการณ์ในการรายงานข่าวเพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น

ลักษมี คงลาภ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับและความต้องการของเด็กและเยาวชนที่มีต่อรายการสำหรับเด็กและเยาวชนทางสถานีโทรทัศน์เพื่อบริการสาธารณะไทยพีบีเอส ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความสนใจในวัฒนธรรมต่างกลุ่มกัน จะมีความสนใจและรูปแบบการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่เห็นว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีความสำคัญที่สุดด้วยเหตุผล คือ ความสะดวก รวดเร็ว ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลาย กลุ่มผู้เข้าร่วมสนทนาส่วนใหญ่เห็นว่ารายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชน ควรเป็นรายการที่สนุกสนาน แต่มีสาระแฝง ง่าย ๆ เหมาะสำหรับเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี สถานีโทรทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน คือ สถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 โมเดิร์นไนน์ เนื่องจากมีรายการสำหรับเด็กมาก มีการดูเยอะ มีสาระและมีการสอนเด็ก รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชนที่ส่วนใหญ่ชอบดูมากที่สุด คือ รายการการ์ตูน ผู้เข้าร่วมสนทนาส่วนใหญ่จะเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชนช่วงเช้าวันเสาร์-อาทิตย์

ภาพลักษณ์ของสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส พบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ มองว่าเป็นสถานีของผู้ใหญ่ หรือผู้สูงวัยที่มีความเป็นไทยสุขุม มีความรู้มีบ้างที่มองว่าสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอสว่าเป็นสถานีของวัยรุ่น ที่มีความรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ ช่างเลือก เมื่อพูดถึงสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส พบว่า มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชนทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอสสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง ส่วนใหญ่บุคคลใกล้ชิดตัวเป็นผู้แนะนำให้ดูโดยนึกถึงรายการสารคดีและรายการข่าวมากที่สุด

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชนรายการทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอสที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด คือ รายการ English breakfast และรายการทำให้อ่าน รองลงมา คือ รายการ ขนมหัศจรรย์ อะไรเอ่ย และรายการกล่องนักคิด

รูปแบบรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชนของสถานีโทรทัศน์สาธารณะไทยพีบีเอส ที่ส่วนใหญ่อยากให้มีมากที่สุด คือ รายการประเพณีทอผ้า รองลงมา คือ รายการเกมโชว์ รายการ การแสดงออกของเด็ก ส่วนเนื้อหารายการที่ต้องการคือเน้นความสนุกสนานและตลก มีสาระไม่มากนัก เทคนิคการผลิตรายการที่เสนอ คือ สีสันสดใส ภาพสวย เทคนิคเหมือนจริงต้องการให้เด็กมีส่วนร่วม และเช้าวันเสาร์ อาทิตย์เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับรายการเด็ก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ “เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์” มีวิธีดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ทั้งเพศหญิงและเพศชายจาก 9 โรงเรียน จำนวน 6,997 คน (แผนกศึกษาธิการและกีฬา นครหลวงเวียงจันทน์, 2013)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ทั้งหญิงและชายจาก 9 โรงเรียน โดยคำนวณจากสูตรของ Krejcie and Morgan (1970) จากค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 365 คน แต่เพื่อป้องกันการได้รับข้อมูลไม่ครบหรือขาดความสมบูรณ์ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็น 400 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ใช้สูตร

$$n = \frac{X^2 NP(1-P)}{e^2(N-1)+X^2P(1-P)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

E = ระดับความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($\chi^2 = 3.841$)

P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด P = 0.5)
เมื่อคำนวณตามสูตรจะได้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน ดังนี้

$$n = \frac{3.841 * 6,997 * 0.5 * 0.5}{(.05)^2 * (6,997 - 1) + 3.841 * 0.5 * 0.5}$$

$$n = 364.1614206$$

$$= 365 \text{ คน}$$

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 365 คน และทำการใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นชั้นภูมิโดยใช้โรงเรียนเป็นตัวแบ่งและกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนในแต่ละชั้นภูมิโดยคำนวณจากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552)

$$n_i = \frac{N_i}{N} * n$$

ได้จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต นครหลวงเวียงจันทน์ (ตามภาคผนวก ก)

ขั้นตอนที่ 2 แบ่งกลุ่มตัวอย่างย่อยในแต่ละ โรงเรียน โดยใช้ชั้นปีเป็นตัวแบ่งด้วยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิให้ใกล้เคียงกัน (ตามภาคผนวก ก)

ขั้นตอนที่ 3 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละ โรงเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับฉลากเลือกห้องและสุ่มเลือกนักเรียน

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น ประกอบไปด้วย คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อทางด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์โดยผ่านทางสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต

โดยทำการพัฒนาแบบสอบถามจากของพงศัมิตร โพธิ์กลาง (2544) และอุมาวัลย์ จันทะแก้ว (2547) ซึ่งได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดของการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว วิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา

2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วปรับปรุงตามคำแนะนำ

3. นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขแล้วเสนอจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน โดยการตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) อยู่ในระหว่าง 0.5-1 และทำการปรับตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงโดยผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทำการแปลเป็นภาษาลาว โดยการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาแล้วทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาก่อนนำไปทดลองใช้

5. นำแบบสอบถามที่ได้แปลเป็นภาษาลาวและผ่านการตรวจสอบด้านภาษาแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่น $\alpha = .79$ (บุญชม ศรีสะอาด, 2538, หน้า 174)

เกณฑ์การให้คะแนน โดยแบ่งเป็นประเภทข้อความต่าง ๆ เป็นการวัดแบบ Rating scale ที่เป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) โดยลักษณะ โดยมีการกำหนดการให้คะแนน

เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก = 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง = 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย = 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 คะแนน

เมื่อรวบรวมข้อมูล และแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมา พิจารณาระดับความถี่ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544, หน้า 27) ช่วงกว้าง ของอันตรภาคชั้น

$$\begin{aligned} \text{ค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วง}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละชั้นมีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	ระดับเจตคติมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	ระดับเจตคติมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ระดับเจตคติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	ระดับเจตคติน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	ระดับเจตคติน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เนื่องจากพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเนื้อหาทางด้านกีฬาของสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต หมายถึงความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อด้านกีฬา และ ระยะเวลาเข้าไปเปิดรับ ซึ่งจะมีคะแนนพิสัยระหว่าง 1-7 คะแนน ซึ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้ (อุมาวัลย์ จันทะแก้ว, 2547)

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับเนื้อหา

หากเปิด	ทุกวัน	ให้คะแนน	4 คะแนน
สัปดาห์ละ	5-6 วัน	ให้คะแนน	3 คะแนน
สัปดาห์ละ	3-4 วัน	ให้คะแนน	2 คะแนน
สัปดาห์ละ	1-2 วัน	ให้คะแนน	1 คะแนน

ระยะเวลาในการเปิดรับเนื้อหา

หากเปิด	30 นาที	ให้คะแนน	1 คะแนน
30 นาที-1	ชั่วโมง	ให้คะแนน	2 คะแนน

2 ชั่วโมงขึ้นไป ให้คะแนน 3 คะแนน

สำหรับการจัดระดับค่าของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา โดยผ่านสื่อ
โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต กำหนดไว้ดังนี้

คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ	1-1.40	หมายถึง	การเปิดรับเนื้อหาน้อยที่สุด
คะแนนระหว่าง	1.41-2.80	หมายถึง	การเปิดรับเนื้อหาน้อย
คะแนนระหว่าง	2.81-4.20	หมายถึง	การเปิดรับเนื้อหาปานกลาง
คะแนนระหว่าง	4.21-5.60	หมายถึง	การเปิดรับเนื้อหามาก
คะแนนระหว่าง	5.61-7.00	หมายถึง	การเปิดรับเนื้อหามากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์
ผลพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา ทำการวิเคราะห์ผล
พฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านทีวี โดยเอาคะแนนคำถามข้อที่ (1) รวมกับคำถามข้อที่ (2)
2. การวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา ทำการวิเคราะห์ผล
พฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านวิทยุ โดยเอาคะแนนคำถามข้อที่ (3) รวมกับคำถามข้อที่ (4)
3. การวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา ทำการวิเคราะห์ผล
พฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านหนังสือพิมพ์ โดยเอาคะแนนคำถามข้อที่ (5) รวมกับคำถามข้อที่ (6)
4. การวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา ทำการวิเคราะห์ผล
พฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านอินเทอร์เน็ต โดยเอาคะแนนคำถามข้อที่ (7) รวมกับคำถามข้อที่ (8)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือแนะนำตัว จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้บริหาร
แผนกศึกษาธิการและกีฬานครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
จากสถานที่ ที่ต้องการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. นำหนังสือขอความร่วมมือจากผู้บริหารแผนกศึกษาธิการและกีฬานครหลวงเวียงจันทน์
เพื่อติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล
3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำการวิจัยรายละเอียดและประโยชน์ในการทำวิจัยและแจก
ใบยินยอมให้นักเรียน และผู้ปกครองลงนามยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

4. ผู้ศึกษาวิจัยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

5. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณในวัน เวลา ที่กำหนดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ชี้แจงแบบสอบถาม พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ส่งข้อมูลให้กับ โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างและเก็บด้วยตนเองรวมทั้งติดตามข้อมูลที่ไม่ได้ส่งกลับภายในเวลาที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะตามเก็บด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เมื่อทำการเก็บข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลในแบบสอบถามนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์สถิติเชิงบรรยาย ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของข้อมูลเบื้องต้น
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) แจกแจงตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ต่อจากนั้นเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Different (LSD)
3. หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาโดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา เรื่อง เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรม การเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ผู้วิจัยแบ่ง การนำเสนอ ออกเป็น 2 ส่วน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึง กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
P	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกลำดับความสำคัญทางสถิติ (Probability)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนนเฉลี่ย (Mean of squares)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงบรรยายประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. การแจกแจงความถี่ และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรม การเปิดรับ สื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานซึ่งมีทั้งหมด 3 ข้อ โดยใช้สถิติอนุมาน ดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมเปิดรับสื่อด้านกีฬาแตกต่างกัน
2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมเปิดรับสื่อด้านกีฬาแตกต่างกัน
3. เจตคติต่อการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสอบถามนำเสนอ

การวิเคราะห์สถานการณ์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และชั้นปี โดยแสดง ความถี่ และร้อยละ ผลปรากฏดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ และชั้นปี

สถานะภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง (n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	204	51.00
หญิง	196	49.00
2. อายุ		
15 ปี	37	9.30
16 ปี	182	45.50
17 ปี	109	27.30
18 ปี	62	15.50
19 ปี	10	2.50

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

สถานะภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง (n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 5	136	34.00
ชั้นปีที่ 6	133	33.30
ชั้นปีที่ 7	131	32.80
รวม	400	100

จากตารางที่ 4-1 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เป็นนักศึกษาเพศชายมากกว่านักศึกษาหญิง โดยที่เป็นเพศชาย จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีอายุ 16 ปี มากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุ 17 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.30 และเป็นผู้ที่มีอายุน้อยที่สุด คือ 19 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และเมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางการเปิดรับสื่อด้านกีฬา

ช่องทางการเปิดรับสื่อด้านกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง (n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สื่อโทรทัศน์ประเทศลาว		
สถานีโทรทัศน์แห่งชาติลาว	45	11.30
สถานีโทรทัศน์ TV ลาว	62	15.50
สถานีโทรทัศน์ MV ลาว	15	3.80
สถานีโทรทัศน์ลาวสตาร์	270	67.50
สถานีโทรทัศน์ป้องกันความสงบ	8	2.00

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ช่องทางการเปิดรับสื่อด้านกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง (n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. สื่อโทรทัศน์ประเทศไทย		
สถานีโทรทัศน์ช่อง 3	59	14.80
สถานีโทรทัศน์ช่อง 5	4	1.00
สถานีโทรทัศน์ช่อง 7	335	83.80
สถานีโทรทัศน์ช่อง 9	2	0.50
3. สื่อวิทยุ		
สถานีวิทยุแห่งชาติลาว	258	64.50
สถานีวิทยุนครหลวงเวียงจันทน์	82	20.50
สถานีวิทยุท้องถิ่น	60	15.00
รวม	400	100
4. สื่อหนังสือพิมพ์		
หนังสือพิมพ์ประชาชน	23	5.80
หนังสือพิมพ์เวียงจันทน์ใหม่	158	39.50
หนังสือพิมพ์พัฒนาลาว	21	5.30
หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ-สังคม	17	4.30
หนังสือพิมพ์ประเทศลาว	21	5.30
หนังสือพิมพ์เคพีเอสนิว	2	0.50
หนังสือพิมพ์ศึกษาและกีฬา	153	38.30
หนังสือพิมพ์ Vientiane time	4	1.00
หนังสือพิมพ์ Le renovateur	1	0.30

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ช่องทางการเปิดรับสื่อด้านกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง (n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. สื่ออินเทอร์เน็ต		
www.laosport.com	26	6.50
www.laostartv.com	3	0.80
www.tnl.gov.la	1	0.30
www.facebook	172	43.00
www.twitter	1	0.30
www.google	95	23.80
www.youtube	102	25.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4-2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับช่องทางการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ ดังนี้

สื่อโทรทัศน์ประเทศไทย เมื่อพิจารณาตามสื่อโทรทัศน์ประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมรับสื่อผ่านช่องทางสถานีโทรทัศน์ลาวสตาร์แซลแนล มากที่สุด จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 รองลงมา คือ สถานีโทรทัศน์ TV ลาว จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 สถานีโทรทัศน์แห่งชาติลาว จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 และน้อยที่สุดคือสถานีโทรทัศน์ป้องกันความสงบ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

สื่อโทรทัศน์ประเทศไทย เมื่อพิจารณาตามสื่อโทรทัศน์ประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมรับสื่อผ่านช่องทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มากที่สุด จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 83.80 รองลงมาคือสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และน้อยที่สุดคือสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

สื่อวิทยุ เมื่อพิจารณาตามสื่อวิทยุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมรับสื่อผ่านช่องทางสถานีวิทยุแห่งชาติลาวมากที่สุด จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 รองลงมาคือสถานีวิทยุนครหลวงเวียงจันทน์ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และน้อยที่สุดคือสถานีวิทยุท้องถิ่น จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

สื่อหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณาตามสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมรับสื่อผ่านช่องทางหนังสือพิมพ์เวียงจันทน์ใหม่มากที่สุด จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ศึกษาและกีฬา จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 หนังสือพิมพ์ประชาชน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 และน้อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ Le renovateur จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

สื่ออินเทอร์เน็ต เมื่อพิจารณาตามสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมรับสื่อผ่านช่องทาง www.facebook มากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือ www.youtube จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 www.google จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 และน้อยที่สุดคือ www.tnl.gov.la และ twitter จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์จำแนกเป็นรายข้อ (N = 400)

ข้อคำถาม	\bar{X}	SD	ระดับ
1. การออกกำลังกายทำให้ร่างกายฉันแข็งแรงขึ้น	4.77	.469	มากที่สุด
2. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายช่วยให้คนมีรูปร่างที่ดีขึ้น	4.42	.615	มาก
3. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายไม่จำเป็นต้องทำสม่ำเสมอ	3.55	.930	มาก
4. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน	4.37	.688	มาก
5. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายสามารถทำได้ในทุกที่ทุกเวลา	3.50	1.106	มาก
6. การออกกำลังกายต้องทำเป็นประจำทุกวัน	3.95	.899	มาก
7. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายเป็นประจำเป็นการรักษาสุขภาพ	4.57	.558	มากที่สุด
8. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายได้ประโยชน์มากกว่าการนอนกลางวัน	4.18	.852	มาก
9. ฉันคิดว่าการกินอาหารเสริมทำให้ร่างกายแข็งแรงได้โดยไม่ต้องออกกำลังกาย	3.95	.818	มาก

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ข้อคำถาม	\bar{X}	SD	ระดับ
10. ฉันรู้สึกเบื่อก่อนที่จะต้องออกกำลังกายทุกวัน	4.09	.828	มาก
11. ฉันไม่ชอบที่จะต้องขยับเคลื่อนไหวร่างกาย	4.33	.754	มาก
12. ออกกำลังกายทำให้ฉันได้สนุกกับเพื่อน ๆ	4.19	.772	มาก
13. ฉันรู้สึกภูมิใจที่มีคนชมว่าฉันขยันออกกำลังกาย	4.05	.776	มาก
14. การได้ออกกำลังกายทำให้ฉันรู้สึกสดชื่น	4.45	.603	มาก
15. ฉันชอบที่จะดูทีวีมากกว่าการออกกำลังกาย	3.73	1.027	มาก
16. การออกกำลังกายช่วยให้ฉันหายเหงา	3.96	.876	มาก
17. ฉันรู้สึกว่าจำเป็นต้องออกกำลังกายทุกวันเป็นเรื่อง น่าอึดอัด	4.00	.772	มาก
18. ฉันรู้สึกสดชื่นทุกครั้งที่ได้ออกกำลังกาย	4.32	.642	มาก
19. ออกกำลังกายเป็นประจำทำให้ฉันรู้สึกแข็งแรงขึ้น	4.58	.561	มากที่สุด
20. การออกกำลังกายทุกวันทำให้ฉันหายเครียด	4.20	.609	มาก
21. ฉันจะออกกำลังกายทุกวันหลังเลิกเรียน	3.77	.880	มาก
22. ฉันตั้งใจว่าจะตื่นเช้ามาออกกำลังกายทุกวัน	3.94	.871	มาก
23. ฉันตั้งใจจะออกกำลังกายให้ได้อย่างน้อย 3 วันต่อ สัปดาห์	3.98	.830	มาก
24. ฉันสนใจหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกาย ที่ถูกต้องก่อนออกกำลังกาย	3.94	.878	มาก
25. ฉันจะซื้ออุปกรณ์ช่วยการออกกำลังกายเสมอ	3.31	1.029	ปานกลาง
26. ฉันมีรองเท้าผ้าใบสำหรับใส่ออกกำลังกาย	3.96	.787	มาก
27. ฉันตั้งใจออกกำลังกายให้ได้อย่างน้อยวันละ 30 นาที	4.19	.753	มาก
28. ทุกครั้งที่มีเวลาว่างฉันจะชักชวนเพื่อนไป ออกกำลังกายกัน	4.10	.807	มาก
29. ฉันพร้อมที่จะไปออกกำลังกายทุกครั้งที่มีเพื่อนชวน	3.92	.868	มาก
30. ฉันติดตามวิธีการออกกำลังกายใหม่อยู่เสมอ	3.95	.849	มาก
รวม	4.07	.323	มาก

จากตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์โดยรวมของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการออกกำลังกาย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, $SD = .323$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเกี่ยวกับเจตคติต่อการออกกำลังกาย พบว่า ข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ย รายข้อสูงที่สุด ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, $SD = .469$) รองลงมา คือ ข้อ คำถามข้อที่ 19 ($\bar{X} = 4.58$, $SD = .561$) และข้อที่ 7 ($\bar{X} = 4.57$, $SD = .558$) และข้อคำถามที่มีคะแนน เฉลี่ยรายข้อต่ำที่สุด ได้แก่ ข้อคำถามที่ 25 อยู่ในระดับดี ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ ($\bar{X} = 3.31$, $SD = 1.029$)

ตารางที่ 4-4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา	\bar{X}	SD	ระดับการเปิดรับสื่อ
1. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากโทรทัศน์	3.92	1.522	ปานกลาง
2. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากวิทยุ	3.02	1.303	ปานกลาง
3. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากหนังสือพิมพ์	2.77	1.102	น้อย
4. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากอินเทอร์เน็ต	3.75	1.635	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจาก โทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 1.522$) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจาก วิทยุกระจายเสียงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 1.303$) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา จากอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 1.635$) และกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการ เปิดรับสื่อด้านกีฬาในระดับน้อย คือ สื่อหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 1.102$)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติอนุमान

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบสมมติฐานจำนวน 3 ข้อ โดยแสดงการวิเคราะห์ เรียงตามสมมติฐาน ดังนี้

สำหรับสมมติฐานข้อที่ 1 มีตารางแสดงผลวิเคราะห์ทั้งหมดจำนวน 5 ตาราง จากตารางที่ 4-5 ถึงตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	204	4.1155	.33148	2.746	.006*
หญิง	196	4.0274	.30964		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-5 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์เพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการออกกำลังกายสูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4-6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	204	4.22	1.548	4.075	.000*
หญิง	196	3.61	1.434		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-6 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์เพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากโทรทัศน์สูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากวิทยุของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	204	3.00	1.324	-0.235	.815
หญิง	196	3.03	1.285		

จากตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์เพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากหนังสือพิมพ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	204	2.76	1.126	-0.189	.851
หญิง	196	2.78	1.080		

จากตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์เพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	204	4.02	1.745	3.388	.001*
หญิง	196	3.47	1.466		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์เพศชายและเพศหญิง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับสมมติฐานข้อที่ 2 มีตารางแสดงผลวิเคราะห์ทั้งหมดจำนวน 6 ตาราง จากตารางที่ 4-10 ถึงตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	.342	2	.171	1.640	.195
ภายในกลุ่ม	41.436	397	.104		
รวม	41.778	399			

จากตารางที่ 4-10 ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6.542	2	3.271	1.415	.244
ภายในกลุ่ม	917.735	397	2.312		
รวม	924.278	399			

จากตารางที่ 4-11 ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6.629	2	3.315	1.960	.142
ภายในกลุ่ม	671.281	397	1.691		
รวม	677.910	399			

จากตารางที่ 4-12 ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	9.106	2	4.553	3.799	.023*
ภายในกลุ่ม	475.734	397	1.198		
รวม	484.840	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-13 ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7

ความแตกต่าง	M	ม. 5	ม. 6	ม. 7
		(n = 400)	(n = 400)	(n = 400)
		2.97	2.72	2.61
ม. 5	2.97	-	.249	.360*
ม. 6	2.72		-	.111
ม. 7	2.61			-

*p < .05

จากตารางที่ 4-14 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติทดสอบ LSD แล้ว พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้ ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 1.192$) และ ($\bar{X} = 2.61$, $SD = .981$)

ตารางที่ 4-15 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	10.136	2	5.068	1.905	.150
ภายในกลุ่ม	1056.361	397	2.661		
รวม	1066.498	399			

จากตารางที่ 4-15 ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 7 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

สำหรับสมมติฐานข้อที่ 3 มีตารางแสดงผลวิเคราะห์ทั้งหมดจำนวน 1 ตาราง คือ ตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์

ความสัมพันธ์ระหว่าง		เจตคติต่อการออกกำลังกาย			
เจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา	โทรทัศน์	วิทยุ	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต	เจตคติต่อการออกกำลังกาย
พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์		.367**	.256**	.322**	.147**
พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่อวิทยุ			.323**	.322**	.095
พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่อหนังสือพิมพ์				.260**	.113*
พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่ออินเทอร์เน็ต					.048
เจตคติต่อการออกกำลังกาย					

จากตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายเชิงบวกกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา พบว่า เจตคติต่อการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = .147$ และ $r = .113$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาตามลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ โดยกลุ่มประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์จาก 9 โรงเรียน จำนวน 6,997 คน โดยคำนวณจากสูตรของ Krejcie and Morgan (1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 365 คน แต่เพื่อป้องกันการได้รับข้อมูลไม่ครบหรือขาดความสมบูรณ์ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น 3 ตอน จำนวน 46 ข้อ นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธี Least Significant Different (LSD) และวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลงานวิจัยเรื่องเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย สรุปได้ ดังนี้

1. เจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ จากผลการวิเคราะห์โดยรวม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีเจตคติต่อการออกกำลังกายอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ

ด้านกีฬาจากวิทยุอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับน้อย

2. เพศกับเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายแตกต่างกัน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

3. ชั้นปีกับเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า เจตคติต่อการออกกำลังกายที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับต่ำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ต

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาเรื่อง เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ สามารถนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายแตกต่างกัน โดยในกลุ่มนักเรียนเพศชายจะมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการออกกำลังกายสูงกว่ากลุ่มนักเรียนเพศหญิง และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ทั้งนี้ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553) ได้อธิบายไว้ว่า ชายวัยรุ่นชอบการเล่นซึ่ง

หมายรวมถึง การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่มีความผาดโผน ตื่นเต้น ใช้พลังกำลังมาก ๆ หญิงชอบการเล่นที่ไม่หักโหมรุนแรงมากและอยู่ในกรอบระเบียบมากกว่าชาย ประกอบกับความสนใจที่สำคัญบางประการของวัยรุ่นตอนปลายมีปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการที่กำหนดความสนใจของวัยรุ่นตอนปลายได้แก่สภาพแวดล้อมและเพศ วัยรุ่นชายจึงเลือกการพักผ่อนหย่อนใจที่สร้างความพอใจให้แก่เขามากที่สุด ส่วนการพักผ่อนหย่อนใจของวัยรุ่นหญิงจะค่อย ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยความสนใจทางการพักผ่อนส่วนใหญ่ ได้แก่ เกมสกีที่ใช้ความคิด นอกจากนี้ ยังสนใจศึกษาโลกที่กว้างขวางขึ้นไป มิงานอดิเรกซึ่งมักจะเป็นไปในทางที่เป็นประโยชน์ ปวีณา แจ่มประจักษ์ (2557) ด้วยความแตกต่างกันในเรื่องของความสนใจในกิจกรรมที่ต่างกันจึงส่งผลถึงเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรม的开รับสื่อที่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะวดี ยาโน (2552) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรม的开รับสื่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีการเปิดรับมากที่สุดและเปิดรับเป็นอันดับหนึ่ง

2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ มีชั้นปีต่างกัน มีเจตคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ มีชั้นปีต่างกัน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพฤติกรรม的开รับสื่อจากหนังสือพิมพ์มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 15-19 ปี หากจำแนกตามทฤษฎีทางจิตวิทยา พัฒนาการของวัยรุ่นก็จะมีตั้งแต่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น (12-14 ปี) วัยรุ่นตอนกลาง (14-18 ปี) และวัยรุ่นตอนปลาย (18-21 ปี) ปวีณา แจ่มประจักษ์ (2557) ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวนี้ส่งผลต่อความสนใจในการทำกิจกรรมแตกต่างกันเล็กน้อย โดยวัยรุ่นตอนต้น เป็นช่วงของการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ทำให้วัยรุ่นมีความสนใจในรูปร่างของตนเอง วัยรุ่นตอนกลางเป็นช่วงที่วัยรุ่นผ่านการปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมาแล้วระยะหนึ่ง ทำให้วัยรุ่นรู้สึกวิตกกังวลกับการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างน้อยลงและมุ่งความสนใจเพื่อค้นหาเอกลักษณ์ของตน วัยรุ่นจึงต้องการความเป็นอิสระ อยากทดลองทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ต้องการเปลี่ยนตัวของตัวเอง นอกจากนี้ ยังเริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนเพศตรงข้ามด้วย และวัยรุ่นตอนปลาย เป็นระยะวัยรุ่นช่วงสุดท้ายก่อนเข้าสู่ผู้ใหญ่ วัยรุ่นจะปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้มากขึ้น สามารถควบคุมอารมณ์ได้มากขึ้น วัยรุ่นจะเริ่มสนใจอย่างจริงจังเกี่ยวกับการเตรียมตัวประกอบอาชีพ การเปลี่ยนระดับการศึกษาและเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่ตนเองมีความถนัด ตลอดจนการแสวงหาอุดมการณ์ปรัชญาชีวิต ซึ่งเป็นที่มาของการสร้างอุดมการณ์ของชีวิตและการค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง ศรีเรือน แก้วกั้วาล (2553) ซึ่งความสนใจที่แตกต่างกัน

กันนี้ จึงส่งผลให้พฤติกรรมในบางเรื่องของเด็กวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลายมีความแตกต่างกันออกไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์มิตร โพธิ์กลาง (2544) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติที่มีต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษา ระหว่างชั้นปีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย พบว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตาม การศึกษาของ Mitchell (1993, pp. 209-238) ที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลว่าเป็นไปได้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะเจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง เช่นเดียวกับการศึกษานี้ ที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีเจตคติต่อการออกกำลังกายในลักษณะของสิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) คือ การเลียนแบบนั่นเอง

3. เจตคติต่อการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์อยู่ในระดับต่ำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ เนื่องมาจากช่องทางปริมาณ และจำนวนของสื่อในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวยังมีน้อย จากเว็บไซต์ (ไทยรัฐออนไลน์, ม.ป.ป.) จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านกีฬาได้อย่างเพียงพอ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตก็มิอย่างจำกัด จากผลการศึกษาโดยรวมข้างต้นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนได้เปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านกีฬาในปริมาณที่น้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกาญจนา แก้วเทพ (2554, หน้า 155) ได้กล่าวว่า การสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ที่เน้นหนักในตัวแปรเรื่อง ลักษณะการสร้างความสนใจ (Appeals) โครงสร้างของข่าวสาร (Message structure) และสิ่งเร้าแบบต่าง ๆ ยิ่งกว่านั้นในขณะนั้นยังมีความเชื่อว่า ทัศนคติและพฤติกรรมนั้นเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด (หมายความว่า ถ้าทัศนคติเปลี่ยนไป พฤติกรรมก็จะเปลี่ยนตามไปด้วย) และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของสิทธิโชค วรรณสันติกุล (2555, หน้า 133) ที่กล่าวว่า ยังมีกระบวนการอื่นทางจิตวิทยาเกิดขึ้นในขณะสื่อสารกันพร้อมกัน ไปด้วย ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมเกิดได้ง่ายกว่าการสื่อสารด้วยวิธีอื่น Klapper (1960) ที่ว่าสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ได้รับความนิยม เพราะสามารถเผยแพร่ข่าวสารไปยังผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกันสร้างความประทับใจและสร้างภาพพจน์สินค้าได้ดี เพราะมีทั้งภาพและเสียง สามารถดึงดูดความสนใจและมีความถี่ในการเข้าถึงผู้รับสารว่าบุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ตามความสนใจและความต้องการของตน

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาวิจัยถึงเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับน้อย ดังนั้น โรงเรียนควรดูแล ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าถึงสื่อด้านกีฬาให้มากขึ้น โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมน้อย และยังเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ราคาถูก ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรจะมีนโยบาย สนับสนุนให้เพิ่มปริมาณหนังสือพิมพ์เข้าในโรงเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เข้าถึงสื่อหนังสือพิมพ์ได้ง่ายขึ้น และรัฐบาลควรมีนโยบาย ส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม โดยเฉพาะก็คือ สื่อสารมวลชนควรเพิ่มปริมาณเนื้อหาข่าวสารทางด้านกีฬาเข้าในการเขียนข่าวหรือการรายงานข่าวสารให้มากขึ้น

2. จากการศึกษา พบว่า เจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนเพศหญิงน้อยกว่านักเรียนเพศชาย ดังนั้น โรงเรียนควรต้องทำการส่งเสริมให้เด็กนักเรียนเพศหญิงมีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย และกระตุ้นให้มีพฤติกรรมออกกำลังกายมากขึ้น

3. จากการศึกษา พบว่า เจตคติต่อการออกกำลังกายของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ดังนั้น โรงเรียนและหน่วยงานด้านการศึกษาควรจะใช้ช่องทางโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมสื่อสารเพื่อพัฒนาวงการกีฬาสำหรับเยาวชน และกระตุ้นให้เด็กนักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น โดยการกำหนดช่วงอายุอย่างชัดเจน และควรมีการขยายไปตามภูมิภาคอื่น ๆ ที่ไม่เฉพาะเขตนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อให้ผลการวิจัยครอบคลุมทั้งประเทศ

2. ควรศึกษาเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติการออกกำลังกาย เช่น ปัจจัยทางสังคม จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์ และการเมือง

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมทางด้านกีฬาให้หลากหลายสื่อมากขึ้น เพราะสื่อแต่ละชนิดมีความโดดเด่นต่างกัน และนำผลที่ได้มาพัฒนาการให้ความรู้ข้อมูลที่ดีแก่เด็กและเยาวชนต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. (2001). *แผนยุทธศาสตร์การศึกษาและกีฬา 20 ปี*.
- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว: สำนักพิมพ์ศึกษาและกีฬา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2544). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: เอ แอน ที.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2554). *สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กรภัทร์ สุทธิคารา. (2544). *ก้าวสู่โลกอินเทอร์เน็ต*. กรุงเทพฯ: อินโฟเพรส.
- กนกอร คำหล้า. (2550). *พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
ม.ป.ท.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2552). *สถิติสำหรับงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- คู่ฟ้า สุขเกษม. (2544). *การใช้สื่อมวลชนเพื่อส่งเสริมการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย*.
กรุงเทพฯ: ธนาเพรส.
- จิตอารี ศรีอาคะ. (2543). *การรับรู้อุปสรรคต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมออกกำลังกาย
ของพยาบาล*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสตรี,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนกพร รักษ์เจริญโรจน์. (2554). *ความรู้ความเข้าใจ การเปิดรับสื่อ และทัศนคติต่อบรรจุภัณฑ์แก้ว
เพื่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดารณีย์ ศรีสวัสดิ์กุล. (2543). *การพัฒนาสุขภาพครู*. กรุงเทพฯ: สำนักการพลศึกษา สุขภาพและ
นันทนาการ กรมพลศึกษา.
- ไทยรัฐออนไลน์. (ม.ป.ป.). *ส่องระบบสื่อมวลชนในลาว-เติบโตแต่ไม่ทำตาม*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thairath.co.th/content/229824>
- ชิติมา อุ๋นเมตดาจิต. (2541). *การศึกษาความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้ชมในเขต
กรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ ฟุตบอล ฟอ ไฟ กับแสงชัย สุนทรวัฒน์ ทาง
สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.* วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประมะ สตะเวทิน. (2541). *การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ประมะ สตะเวทิน. (2546). *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพจน์ ณ บางช้าง. (2539). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเติบโตของหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปิยะวดี ยาโน. (2552). *พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในจังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปริญญา ลักษิตานนท์. (2544). *ทัศนคติและพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปวีณา แจ่มประจักษ์. (2557). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. ชลบุรี: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แผนกศึกษานิเทศศาสตร์และกีฬานครหลวงเวียงจันทน์. (2013). *สถิติปีการศึกษา 2013-2014*. นครหลวงเวียงจันทน์: สำนักพิมพ์ศึกษาและกีฬา.
- พงษ์มิตร โพธิ์กลาง. (2544). *ทัศนคติที่มีต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พยุริ ชาญณรงค์. (2544). *ทฤษฎีการสื่อสารมวลชนในเอกสารประกอบการบรรยาย วิชา วส. 600 ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน.
- เพชรพล คำสมาน. (2551). *เจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรทิพย์ วรกิจ โภคาทร. (2530). *การเลือกสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- พรทิพย์ บุญนิพัทธ์. (2531). ส่วนประกอบของทัศนคติ. เข้าถึงได้จาก
<http://www.novabizz.com/NovaAce/Attitude.htm>
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2537). หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- ลักขมี คงลาภ. (2555). พฤติกรรมการเปิดรับและความต้องการของเด็กและเยาวชนที่มีต่อ
 รายการสำหรับเด็กและเยาวชนทางสถานีโทรทัศน์เพื่อบริการสาธารณะไทยพีบีเอส.
 กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ยุพา สุภากุล. (2540). การสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- รัตนพร ไม้ตราวัฒนา. (2544). พฤติกรรมการรับชมรายการซูริก ซูรส ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 เพื่อ
 การนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วนิดา จันทจุฑากร. (2543). อินเทอร์เน็ต มิติใหม่ของการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น.
- วังทราย อินทะวัน. (2553). พฤติกรรมการบริโภคสื่อประเภทต่าง ๆ ของวัยรุ่นไทยในจังหวัด
 เชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2549). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์วัฒนา.
- ศรีบงอร สุวรรณพานิช. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษา
 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่. ใน โครงการวิจัยเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัวเนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชครบ 60 ปี. กระบี่: สถาบันการพลศึกษา.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2553). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ:
 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริทิพย์ ชันสุวรรณ. (2539). การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. (2555). จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- สุกัญญา ดอกพุ่ม. (2546). ทัศนคติของผู้ที่นิยมออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการ
 ใช้บริการสถานบริหารร่างกาย (Fitness Center). สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาติ โสมประยูร. (2542). สุขภาพเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุธี นิลม. (2546). พฤติกรรมการบริโภคข่าวกีฬาทางหนังสือพิมพ์กีฬารายวันของผู้บริโภคที่เป็น
 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ม.ป.ท.
- สุเมธตรา บุญไชย. (2552). เจตคติเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพ แผนกพัฒนศึกษา วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). *การสื่อสารกับสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ กรมพลศึกษา. (2539). *การพัฒนาความต่อเนื่องของสมรรถภาพทางกาย โดยอาศัยกิจกรรมการออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ: ดอกเบญจ.
- อรทัย เวชภูมิ. (2540). *พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารกับค่านิยมที่เอื้อต่อการพัฒนาของประชาชนในชุมชนแออัดเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาวัลย์ จันทะแก้ว. (2547). *อิทธิพลของพฤติกรรมกรเปิดรับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Allport, G. W., & Postman, L. (1985). Attitude. In C. Murchison (Ed.), *Handbook of social psychology*. New York: Clark University Press.
- Atkin, C. K. (1973). *Anticipated communication and mass media information seeking*. New York: Free.
- Barnhart, C. L. (1978). *The world book dictionary volume two*. Chicago: Doubleday.
- Bettinghaus, E. P. (1990). *Persuasive communication*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Kelman, H. C. (1967). *Compliance, identification and Intemalization: Three process of attitude change, attitude theory and measurement*. New York: John Wiley and Sons.
- Klapper, J. T. (1960). *The effects of mass communication*. Illinois: Free.
- Krech, D., & Crutchfield, R. S. (1948). *Attitude*. เข้าถึงได้จาก <http://www.novabizz.com/NovaAce/Attitude.htm>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sampling size for research activities. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Mcquail, D. (2000). *Mass communication theory: An introduction* (3rd ed.). London: Sage.
- Merrill, J. C., & Lowenstein, R. L. (1971). Media, message, and men: New perspectives in communication. New York: David McKay.
- Mitchell, A. (1993). Attitude toward the advertisement effects over time and in attitude change situations. In A. A. Mitchell (Ed.), *Advertising exposure, memory and choice*, Hillsdale. NH: Lawrence Erlbaum Associates.
- Nunnally, J. C. (1970). *Test and measurement*. New York: McGraw-Hill.

Oskamp, S. (1947). *Attitude and opinion*. New Jersey: Prentice-Hall.

Rogers, E. M. (1973). *Communication strategies for family planning*. New York: Free Press.

Thurstone, L. L. (1968). *Reading in attitude theory and measurement*. New York: Free Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตนครหลวงเวียงจันทน์

ตารางภาคผนวก ก-1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตนครหลวงเวียงจันทน์

ชั้นภูมิที่	ชื่อโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	มัธยมศึกษาตอนปลายจันทร์ทะบุลี	798	46
2	มัธยมศึกษาตอนปลายมิตรภาพนครหลวงเวียงจันทน์ และนครโฮจิมินต์	1263	72
3	มัธยมศึกษาตอนปลายທ່ຽງປັ່ງ	1081	62
4	มัธยมศึกษาตอนปลายโนนสว่าง	1328	76
5	มัธยมศึกษาตอนปลายสีสัตะนาก	878	50
6	มัธยมศึกษาตอนปลายอีไล	390	22
7	มัธยมศึกษาตอนปลายบ้านห้อม	403	23
8	มัธยมศึกษาตอนปลายท่าเดื่อ	460	26
9	มัธยมศึกษาตอนปลายบ่อโอ	396	23
	รวม	6,997	400

ภาคผนวก ข

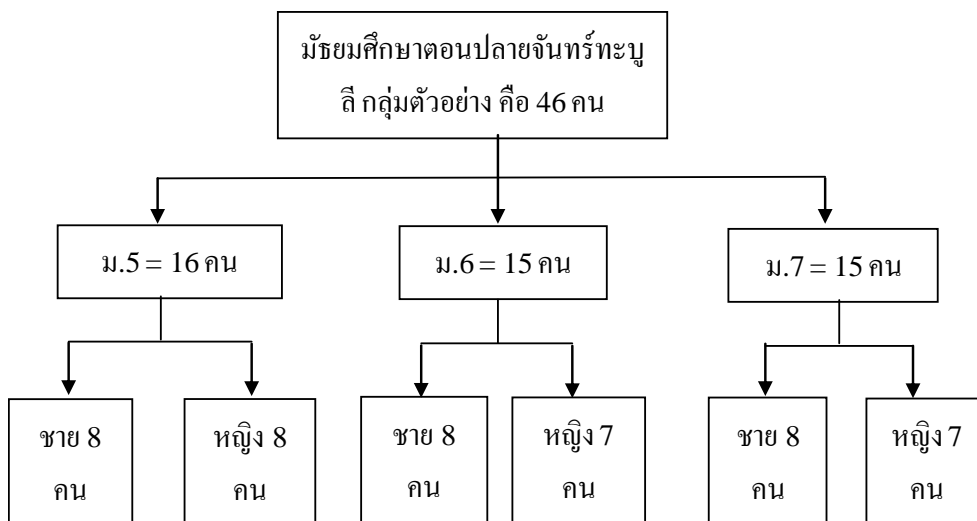
จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตนครหลวงเวียงจันทน์

ตารางภาคผนวก ข-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตนครหลวงเวียงจันทน์

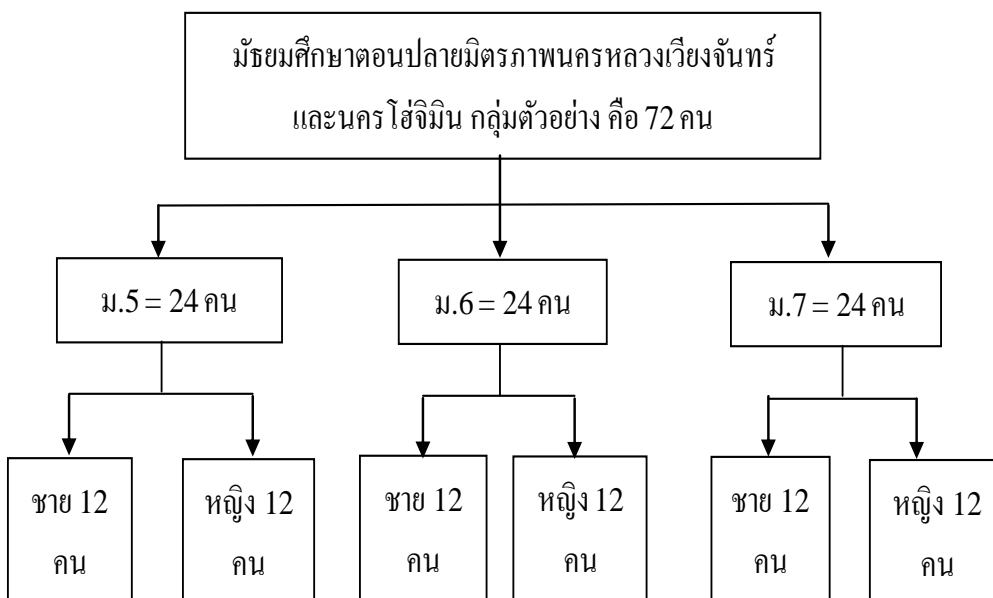
ชื่อโรงเรียน	กลุ่มตัวอย่าง	ชั้น		
		ม. 5	ม. 6	ม. 7
1. มัธยมศึกษาตอนปลายจันทน์ทะบุลี	46	17	14	15
2. มัธยมศึกษาตอนปลายมิตรภาพนครหลวง เวียงจันทน์และนครโฮจิมินต์	72	27	25	20
3. มัธยมศึกษาตอนปลายທ່ຽງປິ່ງ	62	23	20	19
4. มัธยมศึกษาตอนปลายโนนสว่าง	76	27	22	27
5. มัธยมศึกษาตอนปลายสีสัตตะนาก	50	19	16	15
6. มัธยมศึกษาตอนปลายอีไล	22	10	6	6
7. มัธยมศึกษาตอนปลายบ้านหอม	23	8	7	8
8. มัธยมศึกษาตอนปลายท่าเตือ	26	11	8	7
9. มัธยมศึกษาตอนปลายบ่อโอ	23	8	8	7
รวม	400	150	126	124

ภาคผนวก ค

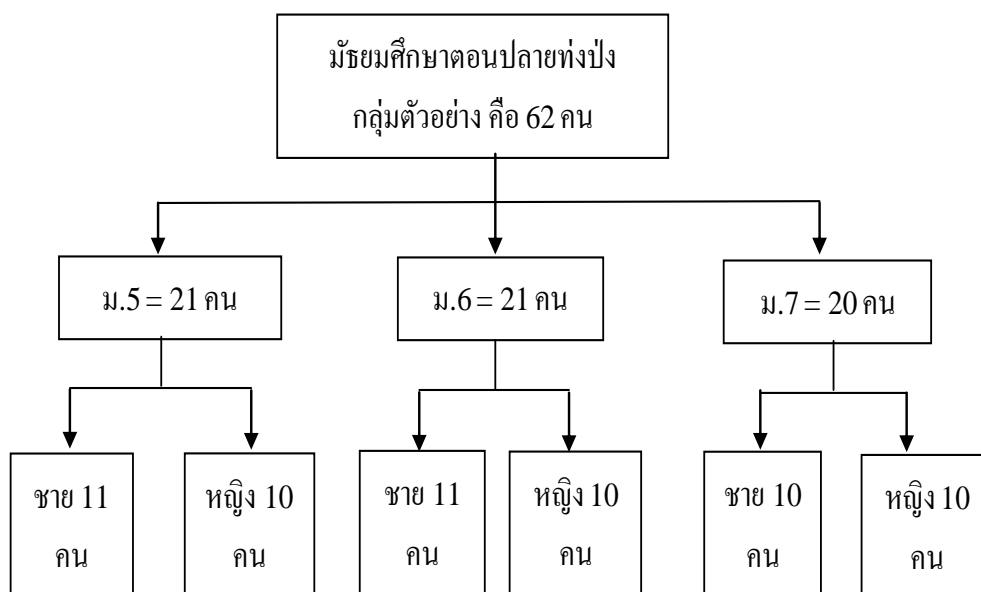
การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์

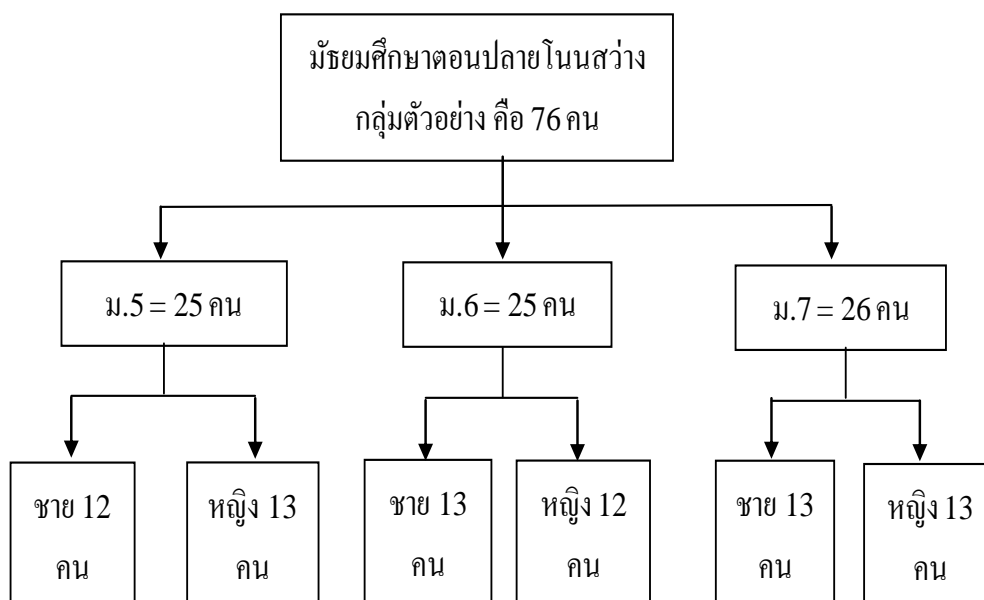
ภาพภาคผนวก ก-1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจันท์ระบ
ลี เขตนครหลวงเวียงจันทน์

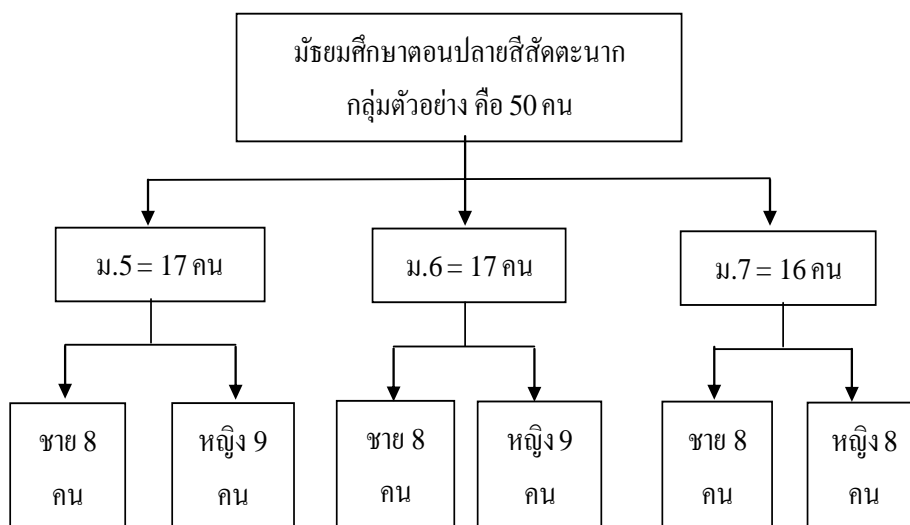
ภาพภาคผนวก ก-2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมิตรภาพนครหลวง
เวียงจันทน์และนครโฮจิมินด์ เขตนครหลวงเวียงจันทน์

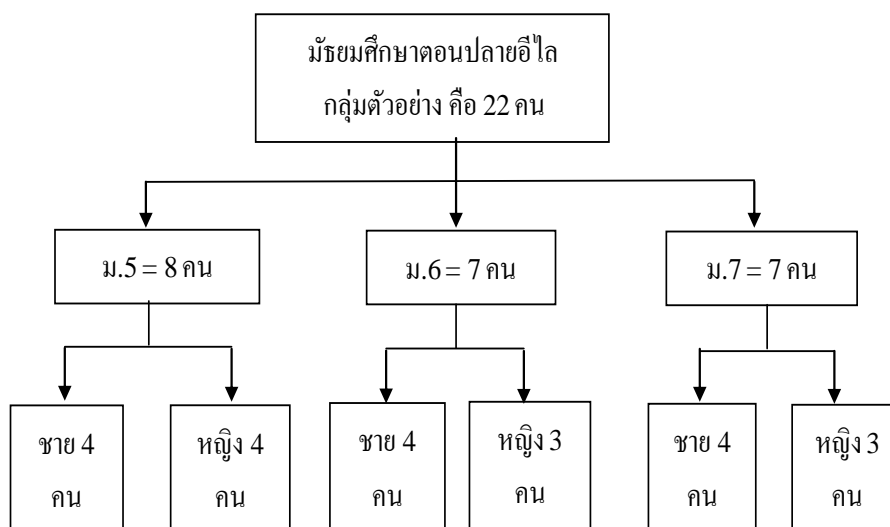
ภาพภาคผนวก ค-3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทุ่งปung
เขตนครหลวงเวียงจันทน์

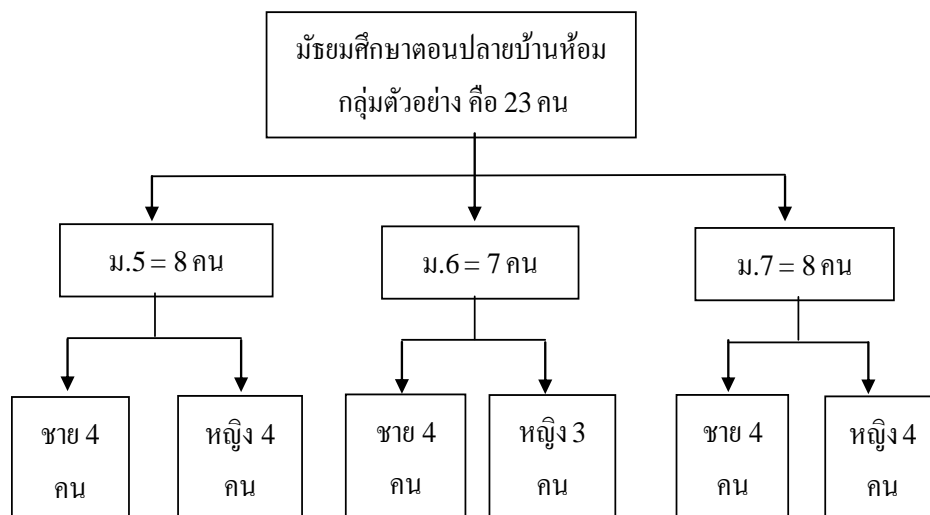
ภาพภาคผนวก ค-4 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโนนสว่าง
เขตนครหลวงเวียงจันทน์

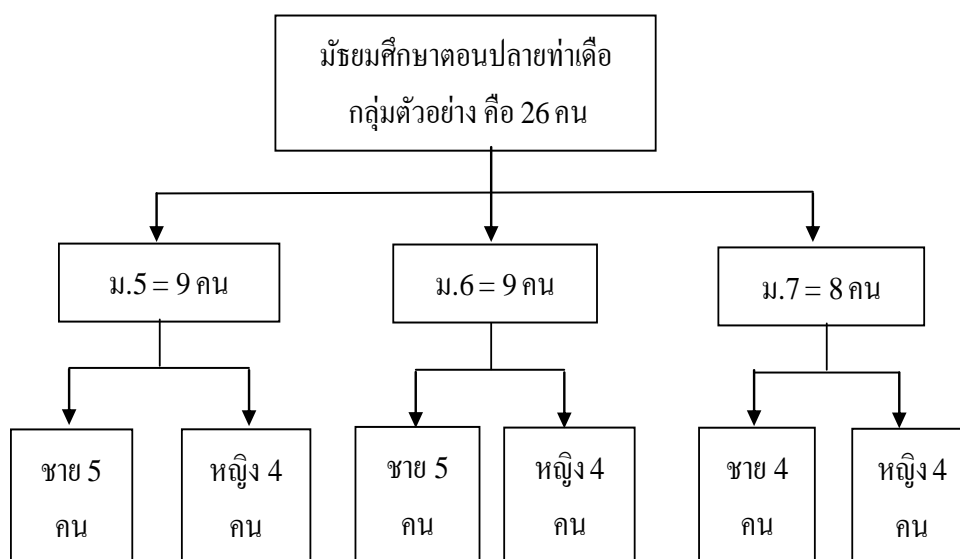
ภาพภาคผนวก ค-5 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสีหัตตะนาก
เขตนครหลวงเวียงจันทน์

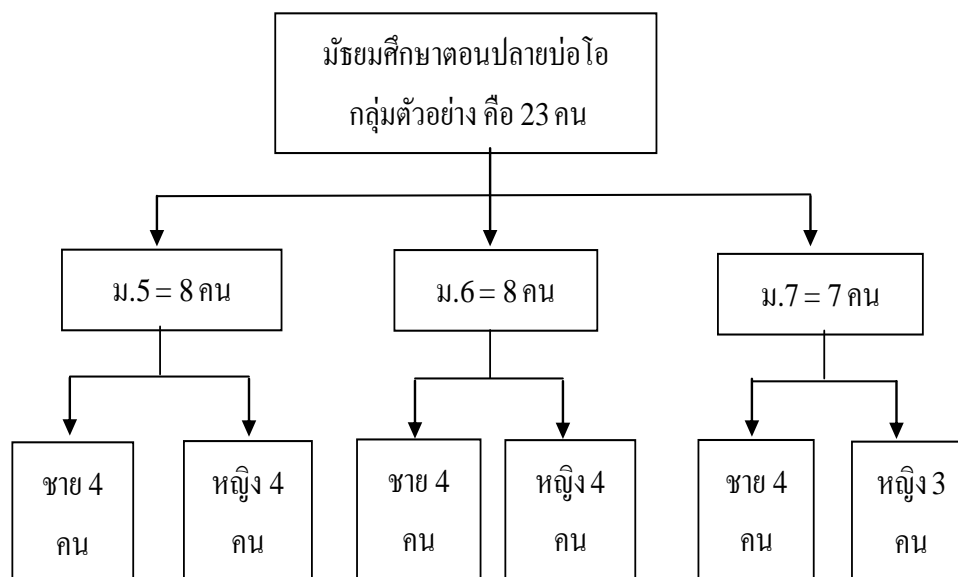
ภาพภาคผนวก ค-6 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอีไล
เขตนครหลวงเวียงจันทน์

ภาพภาคผนวก ค-7 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายบ้านห้อม
เขตนครหลวงเวียงจันทน์

ภาพภาคผนวก ค-8 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายท่าเตื่อ
เขตนครหลวงเวียงจันทน์

ภาพภาคผนวก ค-9 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายบ่อโอ
เขตนครหลวงเวียงจันทน์

ภาคผนวก ง
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก จ

เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ฉบับภาษาไทย

แบบสอบถาม

เรื่อง “เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว”

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อด้านกีฬาและเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียน โดยคำตอบจะเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ดังนั้นกรุณาอ่านคำชี้แจงโดยละเอียดและตอบแบบสอบถามให้ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และตอบทุกข้อเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการออกกำลังกาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อด้านกีฬา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย $\sqrt{\quad}$ ลงใน [] ช่องหน้าข้อความตามที่เป็นจริง

1. เพศ [] หญิง [] ชาย
2. อายุ.....ปี
3. ชั้นปี [] ชั้นปีที่ 5 [] ชั้นปีที่ 6 [] ชั้นปีที่ 7
4. สื่อโทรทัศน์ภายในประเทศที่ท่านรับชมข่าวสารด้านกีฬาย่อยที่สุด คือ (เลือกได้ 1 ข้อ)
 - สถานีโทรทัศน์แห่งชาติลาว กรณาระบุรายการที่ช่อง.....
 - สถานีโทรทัศน์ TV ลาว กรณาระบุรายการที่ช่อง.....
 - สถานีโทรทัศน์ MV ลาว กรณาระบุรายการที่ช่อง.....
 - สถานีโทรทัศน์ลาวสตาร์ กรณาระบุรายการที่ช่อง.....
 - สถานีโทรทัศน์ป้องกันความสงบ กรณาระบุรายการที่ช่อง.....
5. สื่อโทรทัศน์จากประเทศไทยที่ท่านรับชมข่าวสารด้านกีฬาย่อยที่สุด คือ (เลือกได้ 1 ข้อ)
 - สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 กรณาระบุรายการที่ช่อง.....
 - สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 กรณาระบุรายการที่ช่อง.....
 - สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 กรณาระบุรายการที่ช่อง.....

- สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ธุรณาระบรยการที่ช่อง.....
- สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ธุรณาระบรยการที่ช่อง.....

6. สื่อวิทยุกระจายเสียงที่ท่านรับฟังข่าวสารด้านกีฬาบ่อยที่สุด คือ (เลือกได้ 1 ข้อ)

- สถานีวิทยุแห่งชาติลาว
- สถานีวิทยุนครหลวงเวียงจันทน์
- สถานีวิทยุท้องถิ่น

7. สื่อหนังสือพิมพ์ที่ท่านชอบอ่านข่าวสารด้านกีฬาบ่อยที่สุด คือ (เลือกได้ 1 ข้อ)

- หนังสือพิมพ์ประชาชน
- หนังสือพิมพ์เวียงจันทน์ใหม่
- หนังสือพิมพ์พัฒนาลาว
- หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ-สังคม
- หนังสือพิมพ์ประเทศลาว
- หนังสือพิมพ์เคพีแอลนิว
- หนังสือพิมพ์ศึกษาและกีฬา
- หนังสือพิมพ์ Vientiane Time
- หนังสือพิมพ์ Le Renovateur

8. สื่ออินเทอร์เน็ตที่ท่านเข้าชมข่าวสารด้านกีฬาบ่อยที่สุด คือ (เลือกได้ 1 ข้อ)

- เว็บไซต์ www.laosport.com
- [http:// www.vientianemai.net](http://www.vientianemai.net)
- [http:// www.moe.gov.la](http://www.moe.gov.la)
- [http:// www.laostartv.com](http://www.laostartv.com)
- [http:// aseaniptv.com](http://aseaniptv.com)
- [http:// www.tnl.gov.la](http://www.tnl.gov.la)
- อีเมล
- เฟสบุ๊ก (Facebook)
- ทวิตเตอร์ (Twitter)
- กูเกิ้ล (Google)
- ยูทูบ (Youtube)
- บล็อก (Blogs)
- เว็บไซต์อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 เจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึก/ ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 ในแบบสอบถามตอนที่ 2 นี้เป็นลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)
 โดยกำหนดน้ำหนักของคำตอบเป็นคะแนน 5 ระดับ ดังนี้
 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ประเด็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
1. การออกกำลังกายทำให้ร่างกายฉันแข็งแรงขึ้น					
2. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายช่วยให้คนมีรูปร่าง ที่ดีขึ้น					
3. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายไม่จำเป็นต้องทำ สม่ำเสมอ					
4. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับทุกคน					
5. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายสามารถทำได้ใน ทุกที่ทุกเวลา					
6. การออกกำลังกายต้องทำเป็นประจำทุกวัน					
7. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายเป็นประจำเป็น การรักษาสุขภาพ					
8. ฉันคิดว่าการออกกำลังกายได้ประโยชน์ มากกว่าการนอนกลางวัน					
9. ฉันคิดว่าการกินอาหารเสริมทำให้ร่างกาย แข็งแรงได้โดยไม่ต้องออกกำลังกาย					
10. ฉันรู้สึกเบื่อก่อนที่จะต้องออกกำลังกายทุกวัน					
11. ฉันไม่ชอบที่จะต้องขยับเคลื่อนไหวร่างกาย					
12. ออกกำลังกายทำให้ฉันได้สนุกกับเพื่อน ๆ					

ประเด็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
13. ฉันรู้สึกภูมิใจที่มีคนชมว่าฉันขยัน ออกกำลังกาย					
14. การได้ออกกำลังกายทำให้ฉันรู้สึกสดชื่น					
15. ฉันชอบที่จะดูทีวีมากกว่าการออกกำลังกาย					
16. การออกกำลังกายช่วยให้ฉันหายเหงา					
17. ฉันรู้สึกว่า การต้องออกกำลังกายทุกวันเป็น เรื่องน่าอึดอัด					
18. ฉันรู้สึกสดชื่นทุกครั้งที่ได้ออกกำลังกาย					
19. ออกกำลังกายเป็นประจำทำให้ฉันรู้สึก แข็งแรงขึ้น					
20. การออกกำลังกายทุกวันทำให้ฉันหายเครียด					
21. ฉันจะออกกำลังกายทุกวันหลังเลิกเรียน					
22. ฉันตั้งใจว่าจะตื่นเช้ามาออกกำลังกายทุกวัน					
23. ฉันตั้งใจจะออกกำลังกายให้ได้อย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์					
24. ฉันสนใจหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการออกกำลัง กายที่ถูกต้องก่อนออกกำลังกาย					
25. ฉันจะซื้ออุปกรณ์ช่วยการออกกำลังกายเสมอ					
26. ฉันมีรองเท้าผ้าใบสำหรับใส่ออกกำลังกาย					
27. ฉันตั้งใจออกกำลังกายให้ได้อย่างน้อยวันละ 30 นาที					
28. ทุกครั้งที่มีเวลาว่างฉันจะชักชวนเพื่อนไป ออกกำลังกาย					
29. ฉันพร้อมที่จะไปออกกำลังกายทุกครั้ง ที่เพื่อนชวน					
30. ฉันติดตามวิธีการออกกำลังกายใหม่อยู่เสมอ					
รวม					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย \surd ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นของท่าน (กรุณาตอบทุกข้อ)

การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ (TV)

1. ในหนึ่งสัปดาห์ท่านรับชมข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อทางทีวีมากน้อยระดับใด

☐ ทุกวัน	☐ สัปดาห์ละ 5-6 วัน
☐ สัปดาห์ละ 3-4 วัน	☐ สัปดาห์ละ 1-2 วัน
2. ท่านใช้เวลาในการรับชมข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อทีวีวันละกี่ชั่วโมง

☐ ตั้งแต่ 2 ชม.ขึ้นไป	☐ 30 นาที-1 ชม.ต่อวัน	☐ ไม่เกิน 30 นาทีต่อวัน
--	--	--

การเปิดรับสื่อวิทยุ

3. ในหนึ่งสัปดาห์ท่านรับชมข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อทางวิทยุมากน้อยระดับใด

☐ ทุกวัน	☐ สัปดาห์ละ 5-6 วัน
☐ สัปดาห์ละ 3-4 วัน	☐ สัปดาห์ละ 1-2 วัน
4. ท่านใช้เวลาในการรับชมข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อวิทยุวันละกี่ชั่วโมง

☐ ตั้งแต่ 2 ชม.ขึ้นไป	☐ 30 นาที-1 ชม.ต่อวัน	☐ ไม่เกิน 30 นาทีต่อวัน
--	--	--

การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์

5. ในหนึ่งสัปดาห์ท่านได้อ่านข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อทางหนังสือพิมพ์มากน้อยระดับใด

☐ ทุกวัน	☐ สัปดาห์ละ 5-6 วัน
☐ สัปดาห์ละ 3-4 วัน	☐ สัปดาห์ละ 1-2 วัน
6. ท่านใช้เวลาในการอ่านข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อหนังสือพิมพ์วันละกี่ชั่วโมง

☐ ตั้งแต่ 2 ชม.ขึ้นไป	☐ 30 นาที-1 ชม.ต่อวัน	☐ ไม่เกิน 30 นาทีต่อวัน
--	--	--

การเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

7. ในหนึ่งสัปดาห์ท่านได้เข้าชมข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อทางอินเทอร์เน็ตมากน้อยระดับใด

ทุกวัน

สัปดาห์ละ 5-6 วัน

สัปดาห์ละ 3-4 วัน

สัปดาห์ละ 1-2 วัน

8. ท่านใช้เวลาในการเข้าชมข่าวสารด้านกีฬาจากสื่ออินเทอร์เน็ตวันละกี่ชั่วโมง

ตั้งแต่ 2 ชม.ขึ้นไป

30 นาที-1 ชม.ต่อวัน

ไม่เกิน 30 นาทีต่อวัน

ภาคผนวก จ

เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ฉบับภาษาลาว

ภาคผนวก ข
ใบอนุญาต ฉบับภาษาไทย

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วันที่ให้คำยินยอม วันที่เดือน..... พ.ศ.....

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัยข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....ผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้ทำวิจัย

(.....)

ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือได้ แต่ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในใบยินยอมนี้ให้ข้าพเจ้าฟัง จนข้าพเจ้าเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในใบยินยอมนี้ ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้ทำวิจัย

(.....)

ข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เรียน ผู้ที่เข้าร่วมในงานวิจัยครั้งนี้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเปิดรับสื่อด้านกีฬาและเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมเปิดรับสื่อด้านกีฬาและเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารที่แสดงข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของท่านในการเข้าร่วมศึกษาวิจัย อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะตกลงเข้าร่วมการศึกษาดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับนี้อย่างละเอียดให้ท่านได้รับทราบถึงเหตุผล และรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้หากมีข้อสงสัยใด ๆ เพิ่มเติม กรุณาซักถามจากผู้วิจัย ท่านมีเวลาเพียงพอในการตัดสินใจโดยอิสระ ถ้าท่านตัดสินใจแล้วว่าจะเข้าร่วมการวิจัยนี้

รายละเอียดที่จะปฏิบัติต่อผู้เข้าร่วมการวิจัย

1. ท่านได้รับการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยโดยย่อ และได้รับการแจ้งให้ทราบว่า การเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมวิจัยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

2. ท่านที่ได้รับการคัดเลือกและยินยอมให้ข้อมูลในครั้งนี้ ท่านจะต้องทำแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด 3 ตอน ใช้เวลาประมาณ 45 นาที

ขั้นตอนดำเนินการทดลองแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลและการรักษาความลับของข้อมูลให้กับผู้ให้ข้อมูลทราบ

2. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดและวิธีการตอบแบบสอบถาม

3. ผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามอย่างอิสระ

4. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดและแสดงความขอบคุณในความร่วมมือของผู้ให้ข้อมูล

ขั้นตอนการรักษาความลับ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามโดยไม่ลงชื่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ใช้รหัสตัวเลขแทน ผู้วิจัยทำการลงรหัสข้อมูลในสถานที่ส่วนบุคคลป้องกันไม่ให้ผู้อื่นสามารถเข้าถึงแบบสอบถามและข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามได้ ผู้วิจัยจะทำการจัดเก็บแบบสอบถามไว้ในสถานที่เฉพาะส่วนบุคคลยกเว้นการเข้าถึงและจะทำลายเอกสารทิ้งหลังจากการวิจัยเสร็จสิ้นลง 2 ปี ผู้วิจัยทำการเก็บรักษา File ข้อมูลในคอมพิวเตอร์โดยมีการตั้งรหัสการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นความลับเฉพาะตัวผู้วิจัยเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้และจะทำการทำลาย File ข้อมูลทิ้งหลังจากการวิจัยเสร็จสิ้นลงแล้ว 2 ปี

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใดสามารถสอบถามได้โดยตรงจากผู้วิจัยเบอร์ติดต่อ 22828771 ตำบลท่งป่ง อำเภอสีโคตรตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง ในความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

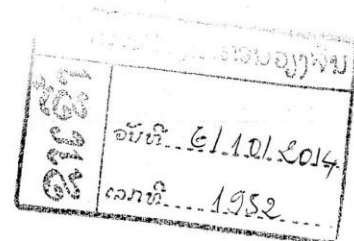
นาย สีทน ธรรมวงศ์

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข
ใบยินยอม ฉบับภาษาลาว

ภาคผนวก ฅ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ ๓๓๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓๐ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์

เรียน หัวหน้าแผนกศึกษานครหลวงเวียงจันทน์ กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสีหน ท้ามะวง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรม การเปิดรับสื่อด้านกีฬาและเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ในความควบคุมดูแลของ ดร. ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลการวิจัย

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จึงใคร่ขอขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในนครหลวงเวียงจันทน์ ในระหว่างวันที่ ๖ ตุลาคม - ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำนักงานคณบดี ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร: ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๐, ๐-๓๘๓๙-๐๐๔๕

โทรสาร: ๐-๓๘๓๙-๐๐๔๕ ผู้วิจัย: ๐๘๓-๖๗๐๓๘๓๓